Babický zpravodaj

Cena 10 Kč číslo 3/2020 Podzim/2020

STALO SE

30. 6. 2020 Rozloučení s deváťáky

Pro žáky 9. třídy ZŠ Babice znamenal poslední červen letošního roku i jejich poslední den na škole. Paní starostka je proto pozvala do obřadní síně obecního úřadu, kde proběhlo slavnostní rozloučení, při kterém popřála dětem hodně štěstí v životě a sil do dalšího studia. Pak obdrželi žáci vysvědčení z rukou třídní učitelky, Mgr. Soni Adamíkové a zapsali se do pamětní knihy obce. Pak nastalo loučení a další přání úspěchů ve studiu od třídní učitelky i ředitele školy Mgr. Pavla Hubáčka.

11. 7. 2020 Večer na dvorku s rybáři

Obec Babice spolu s babickými rybáři pořádala oblíbenou letní akci Večer na dvorku, tentokrát s rock-popovou skupinou Kumpáni. Počasí v sobotu ale moc nepřálo konání akce pod širým nebem v areálu Muzea Na Mýtince, a tak museli pořadatelé přesunout vše do prostor kulturního domu. Kapela Kumpáni hrála písně známé i z vlastního repertoáru a přilákala tak na parket snad všechny návštěvníky. Také bufet rybářů neměl chybu.

Kdo přišel, ten si večer zaručeně užil.

OBECNÍ ÚŘAD

Vážení spoluobčané,

zdravím vás v krásném podzimním období, plném spadeného zlatavého listí, které nás láká k procházkám do přírody.

V minulém čísle Babického zpravodaje jsem psala, že se život v naší republice i v naší obci po koronavirové epidemii pomalu vrací do starých kolejí. Chtěla bych tomu moc věřit, ale jak všichni víme, není tomu tak. Současná epidemiologická situace se nevyvíjí dobře, zvláště na Uherskohradišťsku. Buďme proto všichni ohleduplní, respektujme a dodržujme požadovaná nařízení.

Během letních měsíců jsme ale nezaháleli a pustili se do plánovaných investičních akcí. V červnu byla započata přístavba mateřské školy. Proběhla kompletní rekonstrukce místní komunikace, chodníků a veřejného osvětlení v Nové ulici. V prázdninových měsících se uskutečnila oprava střechy základní školy, přilehlého domku č. p. 382 a rekonstrukce plynové kotelny základní školy. Opravili jsme okapy na nákupním středisku a vyspravili výtluky na místních komunikacích. A další investiční akce se připravují.

Ještě bych zmínila jednu akci, které jsem měla tu čest se účastnit. Ve středu 23. září proběhlo slavnostní zahájení stavby dálnice D55, etapy Babice – Staré Město. Úsek dlouhý osm a půl kilometru by měl být hotov v roce 2023. Pevně věřím, že se tak stane a tato stavba přinese naší obci a nám, občanům Babic výraznou změnu do života. Ať už jsou to tisíce aut projíždějících každodenně obcí, lidé mající problém přejít na druhou stranu silnice, hluk či rozpraskané zdi domů, to vše bude snad brzy minulostí.

V létě se podařilo uskutečnit v rámci Babického kulturního léta řadu akcí, o kterých se dočtete v tomto zpravodaji. Bohužel současná situace nám nedovolila a věřte, že mě to velmi mrzí, uspořádat tradiční Slovácké hody s právem. Věřme, že se situace do konce roku zlepší a zase se společně na nějaké akci setkáme.

Přeji vám pěkné podzimní dny.

Martina Horňáková, starostka

OÚ informuje

KOMUNÁLNÍ ODPAD

Svoz komunálního odpadu probíhá každý čtvrtek v lichém týdnu t. j.: 22. 10., 5. 11., 19. 11., 3. 12., 17. 12., 31. 12.

SVOZ PLASTŮ

Termíny svozu jsou první středu v měsíci: 4. 11., 2. 12. Pytle na plasty dostanete výměnou za naplněné. Upozorňujeme, že je potřeba plasty ke svozu připravit brzo ráno, protože svoz začíná již v 7:00hod. Ke svozu odevzdávejte pouze pytle zcela naplněné.

Pokud pytle nemáte a chcete se do sběru zapojit, můžete si je vyzvednout na obecním úřadě v kanceláři starostky.

Upozorňujeme, že je možné třídit také drobný kovový odpad – plechovky, vršky či plechovky od nápojů, víčka od jogurtů. Kontejner na tento odpad najdete ve dvoře nákupního střediska a ve sběrném dvoře.

Důrazně žádáme občany, aby větší množství odpadu neukládali vedle kontejnerů v obci, ale přivezli je přímo do sběrného dvora.

SBĚR POUŽITÉHO KUCHYŇSKÉHO OLEJE

Ve sběrném dvoře je možné odevzdávat použitý kuchyňský olej. Po vychladnutí je potřeba olej přes sítko trychtýřem nalít do PET lahve, dobře uzavřít a v době otevření odevzdat pracovníkovi sběrného dvora. Olej bude dále využit jako druhotná surovina a vy přispějete

k ochraně životního prostředí. Služba je bezplatná.

SBĚRNÝ DVŮR

V měsících březen - říjen je sběrný dvůr otevřený každou středu od 13 do 17hod. a každou sobotu v lichém týdnu od 8 do 11hod. Od listopadu do února bude sběrný dvůr otevřen pouze ve středu od 13 do 16hod.

BIOODPAD

Znovu a důrazně vás, občané, žádáme, abyste do kontejnerů na bioodpad neházeli žádný jiný odpad. Při zpracování kompostu z loňského roku byly z bioodpadu vytříděny čtyři kontejnery suti, kovu a jiného odpadu. Svojí neukázněností komplikujete zpracování bioodpadu a tuto službu značně prodražujete.

UZÁVĚRKA ZPRAVODAJE

Uzávěrka zimního čísla zpravodaje je 4. 12. 2020. Příspěvky posílejte na knihovna@babice.eu

Usnesení č. 11/2020 z jednání zastupitelstva obce Babice ze dne 3. 9. 2020

Usnesení č. 1/11/2020
ZO Babice schvaluje pracovní předsednictvo M. Horňáková, M. Maňásková a J. Drdová, program jednání, vedení diskuze ke každému bodu programu zvlášť, návrhovou komisi M. Maňáskovou a ověřovatele zápisu A. Holubovou a F. Kunce.

Usnesení č. 2/11/2020
ZO Babice bere na vědomí zprávu o činnosti rady obce.

Usnesení č. 3/11/2020
ZO Babice schvaluje Rozpočtové opatření č. 3/2020.

Usnesení č. 4/11/2020
ZO Babice schvaluje Smlouvu o právu provést stavbu s ****, bytem ****, pro stavbu „Vodovodní přípojka pro rodinný dům v Babicích ****.

Usnesení č. 5/11/2020
ZO Babice schvaluje nákup pozemků p. č. 1175/13 o výměře 260 m^2 a p. č. 1175/16 o výměře 16 m^2 oba v k. ú. Babice u Uherského Hradiště za cenu 11 000Kč.

Usnesení č. 6/11/2020
ZO Babice schvaluje Kupní smlouvu na nákup pozemků p. č. 1175/13 a p. č. 1175/16 oba v k. ú. Babice u Uherského Hradiště za cenu 11 000Kč s ****, bytem ****.

Usnesení č. 7/11/2020
ZO Babice bere na vědomí Zprávu finančního výboru z provedených kontrol v MŠ a ZŠ Babice.

Usnesení č. 8/11/2020
ZO Babice bere na vědomí Zprávu kontrolního výboru z provedené kontroly veřejnoprávních smluv se spolky.

Usnesení č. 9/11/2020
ZO Babice volí předsedou finančního výboru Alenu Holubovou s platností od 3. 9. 2020.

Usnesení č. 10/11/2020
ZO Babice schvaluje Stanovy dobrovolného svazku obcí Vodovod Babicko.

INVESTIČNÍ AKCE

PŘÍSTAVBA MATEŘSKÉ ŠKOLY – Ministerstvem pro místní rozvoj byla schválená dotace na „Zvýšení kapacity MŠ a zkvalitnění podmínek pro předškolní vzdělávání" ve výši 3 799 097,50Kč. Dodavatelem stavby je VHS Břeclav. Dne 1. června 2020 došlo k předání staveniště. V současné době je dokončena hrubá stavba a vše by mělo být ho-

tovo do konce roku 2020. Vysoutěžená cena je 8 066 666Kč.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

NOVÁ ULICE – komunikace a chodníky – Rozpočet stavby dle projektové dokumentace je 9 750 000Kč, po výběrovém řízení je cena 5 914 480Kč. Zhotovitelem stavby je SMO a.s. Otrokovice. Akce je hrazena z rozpočtu obce a uskutečnila se v měsících červenec až září. V rámci stavby došlo k rekonstrukci celé vozovky i obou přilehlých chodníků. Byly vyměněny všechny vodovodní uzávěry. Z důvodu velmi špatné únosnosti zemní pláně musela být provedena vápenná stabilizace. Vícepráce přišly obec na 872 321Kč.

NOVÁ ULICE – veřejné osvětlení - Současně s opravou chodníků a komunikace proběhla i celková rekonstrukce veřejného osvětlení. Stará svítidla byla nahrazena novým LED osvětlením. Zhotovitelem byla firma Montáže EPZ s.r.o. Spytihněv, celkové náklady činí 844 718Kč. Akce je rovněž hrazena z rozpočtu obce.

OPRAVA STŘECHY ZŠ – v prázdninových měsících proběhla oprava střechy základní školy nad vstupní částí i střechy přilehlého domu č. p. 382. Práce provedla firma Gretes s.r.o. Kudlovice a obec vyšly na 2 726 904Kč.

REKONSTRUKCE PLYNOVÉ KOTELNY ZŠ – v letních měsících proběhla i rekonstrukce plynové kotelny v základní škole, kterou provedla firma PaPP, spol. s r.o. Uherské Hradiště. Náklady činí 1 481 146Kč.

OPRAVA OKAPŮ NA NÁKUPNÍM STŘEDISKU - z důvodu havarijního stavu okapů byla provedena oprava římsy a dešťových žlabů. Práce provedla firma Gretes s.r.o. Kudlovice za cenu 393 695Kč.

VYSPRÁVKY MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ – v měsíci srpnu byly v obci provedeny vysprávky výtluků na místních komunikací. Práce provedla Správa a údržba silnic Slovácka, s.r.o. Uherské Hradiště. Na opravy bylo použito 12tun balené směsi a vysprávky vyšly obec na 102 044Kč.

STAVBA DÁLNICE D55 – Dne 23. září 2020 byla i za účasti starostky obce Martiny Horňákové slavnostně zahájena stavba úseku dálnice D55 Babice - Staré Město. Etapa měří 8,5km a dokončena by měla být v roce 2023. D55 spojí Olomouc s Přerovem, Hulínem a Otrokovicemi, kde bude prostřednictvím dálnice D49 napojeno také krajské město Zlín. Přes úseky kolem Uherského Hradiště, Bzence a Hodonína bude D55 v budoucnu u Břeclavi napojena na dálnici D2.

Výsledky voleb

V Babicích bylo registrováno 1468 voličů, vydáno 604 obálek, odevzdáno 600 platných hlasů. Volební účast byla 41,14%.

Sečteno: 100,00 % | konečné

Výsledky voleb: Babice (okres Uherské Hradiště) (konečné výsledky)

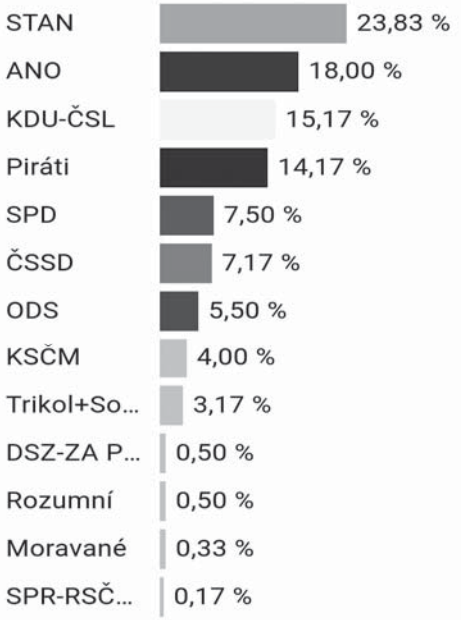

Celkové výsledky kraje | Zvolení zastupitelé za Zlínský kraj

15. 9. 2020 Setkání jubilantů

V úterý se v obřadní síni kulturního domu uskutečnilo setkání jubilantů, kteří se v letošním roce dožívají 80, 85 a 90 let. Paní starostka všem ve svém projevu poděkovala za jejich celoživotní píli a popřála hodně zdraví do dalších let. Seniory přišly potěšit svým vystoupením i děti z místní MŠ. Na závěr nechybělo ani občerstvení, u kterého se pak dlouho povídalo a vzpomínalo. Na památku tohoto setkání obdrželi jubilanti pamětní list a několik dárků, jako například publikaci Dvacáté století v Babicích, a také společnou fotografii ze setkání.

15. 9. 2020 Setkání jubilantů

15. 9. 2020 Setkání jubilantů

18. 9. 2020 Setkání sedmdesátníků

V pátek proběhlo v obřadní síni obecního úřadu setkání ročníku 1950. Paní starostka všechny přítomné srdečně přivítala a ve svém proslovu je také seznámila s tím, co se v Babicích v posledních letech událo, protože některé z nich život zavál daleko odtud. Pak přišly děti z MŠ se svým vystoupením, po něm následoval slavnostní přípitek. Slavnostní událost byla také zaznamenána v kronice obce a všichni zúčastnění k ní připojili své podpisy.

18. 9. 2020 Setkání sedmdesátníků

18. 9. 2020 Setkání sedmdesátníků

19. 9. 2020 Vítání občánků

V sobotu obřadní síň obecního úřadu také nezůstala prázdná. Konalo se zde totiž vítání nových občánků Babic do života. Slavnostně přivítáni byli: Nikolas Ševčík, Liliana a Dominik Pavelkovi, Ellis Kaňovská, Samuel Kovář, Eliška Vydarená, Pavlína Mačková, Mariana Vaculová a Šarlota Kotačková.

19. 9. 2020 Vítání občánků

19. 9. 2020 Vítání občánků

19. 9. 2020 Vítání občánků

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Informace z Pečovatelské služby Babice

Pečovatelská služba Babice funguje v současné době bez omezení. Přijaly jsme pouze několik bezpečnostních opatření, která ale víceméně dodržujeme všichni – nosíme roušky a dbáme na zvýšenou hygienu rukou a jejich dezinfekci. Může se však stát, že v souvislosti s nákazou dojde k omezení našeho provozu. V takovém případě bychom dotčené uživatele naší služby kontaktovaly a hledaly (společně s nimi a rodinami) vhodné řešení nastalé situace.

Posezení s obyvateli DPS

Z bezpečnostních důvodů se letos nekonal ani Den otevřených dveří v tradičním pojetí, nahradilo ho posezení na zahradě DPS s obyvateli Domu, které se konalo ve středu 2. září odpoledne. Posezení se zúčastnila také paní starostka a hasič pan Libor Vávra, který přišel se zajímavým výkladem o požární bezpečnosti.

Poděkování

V průběhu uplynulých let jsme se setkaly s řadou ochotných lidí, kteří nám nezištně poskytli k dalšímu využití hygienické potřeby, kompenzační pomůcky a další vybavení, užitečné zejména pro seniory a osoby se zdravotním postižením. Všem těmto lidem bychom rády poděkovaly!

Pracovnice Pečovatelské služby Babice

Nabídka Pečovatelské služby Babice

Pokud potřebujete vy nebo vaši blízcí:

- **nakoupit, vyzvednout léky**
- **pomoc v domácnosti – menší úklid, péče o prádlo**
- **pomoc s přípravou a podáním jídla**
- **zajistit oběd**
- **pomoci s koupáním a další hygienou**
- **doprovodit a zavézt k lékaři, na úřady**
- **získat informace o nabídce sociálních služeb, atd.**

kontaktujte nás na tel. čísle: **724 149 246**, e-mailu: **pecovatelska.babice@seznam.cz** nebo osobně v kanceláři v Domě s upravitelnými chráněnými byty.

Komu služby poskytujeme: seniorům a dospělým osobám se zdravotním postižením a chronickým onemocněním.

Kde služby poskytujeme: hlavně ve vlastních domácnostech osob v obcích Babice, Huštěnovice, Kudlovice, Sušice, Traplice a Jalubí.

Kdy služby poskytujeme: od pondělí do neděle od 7:00 do 20:00 (dle potřeb a možností), kontaktujte nás v pondělí až pátek mezi 7:00 a 15:30.

Kolik se za službu platí: 120,- Kč/hod., 60,-Kč/kg prádla.

KNIHOVNA

Naše knihovna je po prázdninách zase opět v plném provozu. Všichni však musíme respektovat opatření, která přináší současná nelehká situace, a která jsou pro provoz nezbytná, jako nošení roušek a dezinfekce rukou. Vrácené knihy nechávám několik dní v karanténě, než jsou znovu k dispozici dalším čtenářům. Kdo je nemocný nebo se necítí dobře a nemůže přijít, může si výpůjčky prodloužit telefonicky nebo e-mailem. Knihovní fond je pro veřejnost stále přístupný v plném rozsahu, funguje i meziknihovní výpůjční služba – tedy zajištění knih z jiných knihoven, především z knihovny BBB v Uherském Hradišti.

Půjčovní doba:

Pondělí	9-12	12:30-17
Středa		13-18
Čtvrtek	9-12	12:30-16
Pátek	9-12	

Levandulové léto 2020

V červenci a srpnu měl každý, kdo přišel do knihovny ať už kopírovat nebo pro knihy či časopisy, možnost nechat se unést vůní levandule třeba až do Provence, kde prý tuto vůni cítíte na každém kroku. Nebyla jsem tam, tak nemohu posoudit. Snad i proto jsem si udělala takovou Provence v naší babické knihovně. Celé léto tu se mnou byly kytičky levandule různých barev i odrůd, voňavé pytlíčky, dekorace a hlavně levandulová víla Vanda, která, jak už někteří vědí, přiletěla do naší knihovny za vůní levandule prý až z Provence. Mezi skřítky a vílami, kteří babickou knihovnu obývají, se jí zalíbilo, a tak tu zůstala. Spolu se mnou a ostatními skřítky se těší na naše nejmenší čtenáře.

O babickém pokladu

Pro letošní významné výročí obce 800 let od první písemné zmínky jsem si připravila pro děti obrázkový „komiks“ o historii obce s názvem O babickém pokladu aneb Obrázky z babických dějin. Proč zrovna komiksové zpracování? Dobrá zkušenost s kreslenými pohádkovými příběhy, které jsem doposud pro menší děti vytvořila, mne vedla k tomu, abych použila tentýž způsob i pro jiné téma a přiblížila tak starším dětem zábavnou formou historii Babic od nejstaršího osídlení až po současnost. Původně měla být publikace součástí prohlídky výstavy a besed s dětmi ze ZŠ. Zatím k tomu nedošlo, a tak si případní zájemci z řad dětí i dospělých (překvapivě projevili také zájem) mohou pro knížečku O babickém pokladu přijít do knihovny.

Zájem dospělých mne trochu zaskočil, ale o to víc potěšil. Jedna ze čtenářek mi poslala na toto téma příspěvek „O pokladech…“ Překvapil mne a moc jí děkuji za milá slova.

Knihovnice
Ivana Bičanová

„O pokladech…“

Abych pravdu řekla, komiksy mě moc nezajímaly, spíš mám ráda beletrii jako takovou. Ale jak se mi dostal do rukou komiksově zpracovaný příběh „O babickém pokladu aneb Obrázky z babických dějin“, přečetla jsem si jej ne jednou, ale několikrát. A stále v této útlé knížce mám co objevovat.

Autorka, kterou je babická knihovnice Ing. Ivana Bičanová, dokázala velice poutavě přiblížit v kostce dějiny naší obce, které nejen vtipně popsala, ale především doplnila originálními kresbami. Jejich detailní zpracování je obdivuhodné.

Chválím tento dobrý nápad - ukázat poutavou formou na 27 stránkách důležité mezníky babických dějin. A nejsem sama, koho komiks zaujal – jak jsem se dozvěděla, byl zařazen do knižního fondu hradišťské Knihovny Bedřicha Beneše Buchlovana. A to už také něco znamená.

Tak si říkám, že my máme vlastně i v Babicích také další cenné poklady – jsou v lidech, kteří tady žili a žijí. Nu a naše knihovnice k nim rozhodně patří.

Ještě jednou děkuji Ing. Ivaně Bičanové za její práci a obci za podporu.

Čtenářka

Besedy v Mateřské škole Babice

V úterý 6. října dopoledne proběhly krátké besedy ve všech třídách MŠ, tedy u Sluníček, Zvonečků i Soviček. Nejprve jsme si chvíli povídali a potom děti shlédly krátkou pohádku o tom, jak skřítci pomohli najít zatoulanému koťátku maminku. Závěrem se děti všech tříd pochlubily tím, co se naučily – podzimní básničkou či říkankou. Za odměnu dostaly omalovánky s obrázky z pohádky.

Pasování druháčků na čtenáře

Projekt Už jsem čtenář – knížka pro prvňáčka měl letos kvůli situaci s pandemií koronaviru poněkud jiný průběh než v předchozích letech. Nemohli jsme uskutečnit besedy, plánované na jaro, ani pasování prvňáčků na konci školního roku jsme nestihli. Pasování teď už druháčků proběhlo tedy až 7. října. Při besedě s kvízovými otázkami jsme zjišťovali, zda děti ví, jak to v knihovně funguje a jak se mají chovat ke knížkám. Čtením krátkého textu z knížky, kterou dostaly v rámci projektu ukázaly, jak jim to jde, a zda je můžeme pasovat na čtenáře. Nucená jarní pauza byla sice znát, ale děti slíbily, že budou čtení pilně trénovat. Nic tedy nebránilo tomu, aby je paní starostka mohla slavnostně pasovat na čtenáře. Přitom děti obdržely zmíněnou knihu Katka a klokan ze šuplíku, pasovací listinu, poukaz na průkazku do knihovny a další drobné dárky. Ještě zbyl čas na to, aby si děti mohly prohlédnout a vybrat knihy, které by je zajímaly a pohrát si s knihovnickými skřítky a vílami.

Klub maminek při knihovně Babice

Slavíme rok od našeho prvního společného setkání v knihovně. Jak ten čas utekl, pozorujeme krásně na našich dětech. Ze zavinutých miminek se vyklubali čertíci, kterým je každý kout knihovny známý. Hluboké kočárky jsme vyměnily za sporťáky a cyklosedačky. Ze starších, zprvu ostýchavých dětí, jsou teď skvělí parťáci.

Než ale vytáhneme zimní fusaky, vrátíme se k létu, kdy jsme s dětmi opět vyrazily poznávat svět.

Na konci června vyrazil náš gang do ZOO Lešná. Ano, tentokrát opravdu gang. Přidaly se k nám nové maminky a skupina osmi kočárků už vzbuzovala pozornost leckterého kolemjdoucího.

ZOO máme v oblibě v jakékoliv formě, proto jsme byly nadšené i ze zvířat vytvořených ze starého železa v Kovozoo Staré Město. Dětem jsme do nevzdáleného města dopřály výlet autobusem, zpět vlakem.

V červenci už nám začal chybět pohyb, a proto jsme si naplánovaly další cyklovýlet. Abychom se vyhnuly provozu, vydaly jsme se od Rybičky po cyklostezce směr Lanáček v Otrokovicích, kde jsme strávily příjemný letní den ve stínu stromů.

V srpnu se výletovalo po trojicích. Neplánovaně. Kamarádi do deště, tak by se mohla jmenovat skupina tří maminek a čtyř dětí, která se vydala stanovat do Rožnova pod Radhoštěm. I přes nepříznivé počasí se pokochali sochou Radegasta. Vyzkoušeli, jak moc nepromokavé mají oblečení na Pustevnách a prozkoumali skanzen přímo v Rožnově. Některé děti spaly ve stanu lépe, než doma.

Na konci srpna jsme se druhá trojice vydaly jeden den do lázeňských Luhačovic, kde jsme si s kočárky prošly okruh Pozlovice-přehrada-město-Pozlovice. Lázeňské oplatky a návštěvy kaváren nás ale neunavily, a tak ještě odpoledne padl návrh vyrazit druhý den na kolech do Lednicko-valtického areálu. Ráno jsme si postupně pomohly s naložením kol do vlaku a z Břeclavi si už v sedle užívaly rovinky a krásy lužních lesů. Malou zastávku jsme si udělaly u Janova hradu a pak už směr Lednice. Nejprve jsme si prošly okolí zámku a pak jsme dětičky naházely do nosítek a prošly se k minaretu. Zpět k zámku jsme se pro zpestření projely lodí. Z tohoto výletu jsme se vracely unavené, ale zároveň nadšené. Přepraly jsme totiž strašáka z přepravy kol vlakem s malými dětmi bez mužského elementu.

Sólový srpen jsme ukončily v opačném duchu. S prázdninami jsme se rozloučily opékáním špekáčků Na Mýtince, kterého se zúčastnilo 14 maminek a 18 dětí. Byly jsme obdarovány klubovými náramky, s dětmi jsme si zahrály spoustu her a na konec jsme si opekly slibovaný oběd.

O prázdninách jsme si několikrát slibovaly výlet na Velkou Javořinu. Zmákly jsme ji 14 dní po nich, a za doprovodu ryze podzimního počasí. Při zdolání vrcholu jsme vysílač v mlze nemohly najít, ale po nabrání sil na Holubyho chatě se nám počasí umoudřilo, a fotku s ním máme.

Za poslední rok jsme s dětmi absolvovaly minimálně 12 výletů a nespočet pátečních setkání v knihovně. Moc děkujeme paní knihovnici Ivě Bičanové za skvělé zázemí a vřelé přijetí v knihovně. Už teď se těšíme, co dalšího nás čeká. A pokud o nás některá z maminek ještě neslyšela a chtěla by vědět víc, ať za námi přijde kterýkoliv pátek v 10 hodin do knihovny v Babicích.

Za Klub maminek Mája a Pája

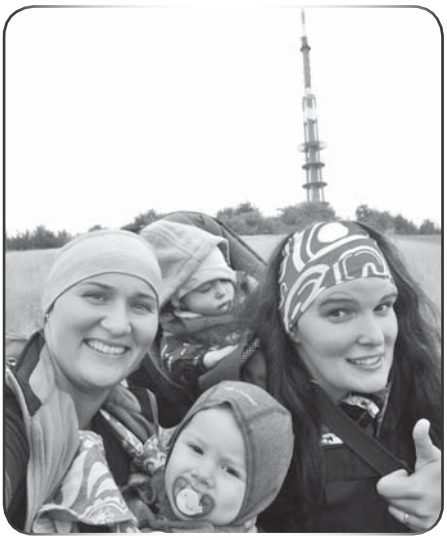

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Opravy v základní škole

V prázdninových měsících červenci a srpnu probíhaly v Základní škole Babice dvě investiční akce. Tou první byla rekonstrukce části střechy a druhou rekonstrukce školní kotelny. V prvním případě se jednalo o střechu nad hlavním vstupem do školní budovy, na kterou se v předcházejících letech s opravami nedostalo a na níž letitá střešní krytina bobrovka již přestávala plnit svůj účel. Vítězem výběrového řízení na opravu se stala firma Gretes, s.r.o., která ji také na začátku prázdnin zahájila a v daném termínu dokončila. Výsledná cena činila 1 631 000,- Kč.

V kotelně došlo po nezbytných stavebních úpravách k výměně dosluhujících klasických plynových kotlů za kotle kondenzační a jejich přesunutí na vyvýšené místo, které by nebylo ohrožováno případným vzestupem spodních vod. Vítězem výběrového řízení se stala stavební společnost PaPP, spol. s.r.o., která v současné době provádí dokončovací práce a zahájila zkušební provoz. Celková cena by neměla přesáhnout částku 1 225 000,- Kč (bez DPH).

Poděkování patří Obci Babice za financování těchto nákladných akcí, které ovšem byly nutností.

Ředitel školy
Mgr. Pavel Hubáček

Slavnostní zahájení školního roku 2020/2021

V úterý 1. září byl s drobnými odlišnostmi oproti jiným letům zahájen nový školní rok. Vše proběhlo jako obvykle, ovšem se zřetelem na zvýšené hygienické požadavky současné doby koronavirového nebezpečí. Protože se nás ve škole na jednom místě (v sále) sešlo více než sto, měli jsme všichni roušky. Pan ředitel a paní starostka přivítali po prázdninách žáky i zaměstnance opět ve škole a popřáli všem úspěšný vstup do nového školního roku. Pan ředitel navíc připomněl základní opatření, která budeme ve škole dodržovat, abychom co nejvíce eliminovali nebezpečí šíření nákazy koronavirem. Ve třídách si posléze žáci vyslechli prvotní organizační pokyny svých třídních vyučujících. Především našim novým školákům – prváčkům nemohlo pokazit jejich první školní den ani deštivé počasí. Měli radost z dárků, které obdrželi od SRPŠ i školy. Líbilo se jim také ve třídě, kterou pro ně krásně vyzdobila jejich paní učitelka Mgr. Jitka Schmuttermeierová.

Mgr. Jitka Škrabalová

Školní družina

Ve školním roce 2020/2021 máme ve školní družině dvě oddělení. V měsíci září jsme se seznámili s letošním tématem „Kouzelný strom“.

V rámci výtvarných činností jsme vytvořili obrázky do soutěže s názvem „Stromy a my“, kterou pořádá DDM Pastelka v Uherském Ostrohu. V průběhu celého měsíce jsme využívali krásného slunečného počasí k pobytu na hřišti a školní zahradě.

Vychovatelky ŠD

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Ohlédnutí za létem v mateřské škole

Měsíc červen byl pro děti i přes mnohá „coronavirová omezení“ plný zážitků. Ve čtvrtek 11. června proběhlo na školní zahradě slavnostní rozloučení s nejstaršími dětmi MŠ, tzv. Pasování na školáky. Tento slavnostní akt se bohužel v letošním školním roce konal bez přítomnosti rodičů.

V pátek 19. června se s našimi nejstaršími dětmi přišla rozloučit i paní starostka, ta dětem přinesla upomínkovou dárkovou tašku se sladkostmi.

Děti si další dny užívaly na školní zahradě, kde paní učitelky pro ně připravily výukový program a soutěživé hry.

Ve čtvrtek 2. července se konala „Noc v MŠ“ pro děti z nejstarší třídy. Děti prožily nezapomenutelný zážitek (večerní úkoly na školní zahradě, výroba papírové záložky, procházka „noční“ školkou a další zážitky).

Nezapomenutelné zážitky si odnesly i paní učitelky v podobě dětských komentářů: Hej, to je easy! Hele kámo, to je jak z hororu! Holky, hlavy k sobě, bude porada. Jirko, tak co, bylo to strašidelné? Ne, nic to nebylo, kluci se prostě nebojíjů! Ty vogo, to je hustý. …

Ve středu 26. srpna byl do MŠ přivolán SDH Babice, který se postaral o odstranění vosího hnízda. Děti byly z práce dobrovolných hasičů nadšené, jejich pečlivou práci pozorovaly z bezpečného místa.

V době letních prázdnin (uzavření MŠ) se v MŠ pilně pracovalo. Proběhly potřebné úpravy sociálního zařízení v 2. patře a ve třídě „Sluníček“. Proběhla příprava tříd i MŠ na nový školní rok. Školní rok 2020/2021 byl zahájen v úterý 1. září, v tento den také děti z MŠ přivítaly na obecním úřadě prvňáčky.

Dvě zářijové odpoledne byly věnovány jubilantům, kdy jim děti z MŠ svým vystoupením zpříjemnily den. (úterý 15. a pátek 18. září)

Sobota 19. září patřila brigádě s rodiči, kdy proběhla údržba zahrady a herních prvků, byly obroušeny a natřeny domečky i dětské lavičky. Účast rodičů byla hojná! Všem zúčastněným rodičům DĚKUJEME!

Ve středu 23. září nás navštívilo Divadlo Šikulka se svou naučnou pohádkou. Děti byly do dění zapojovány a velmi se jim představení líbilo.

Závěrem bych chtěla za MŠ popřát všem občanům Babice klidné a hlavně zdravé podzimní dny.

Ředitelka MŠ
Bc. Romana Kašná

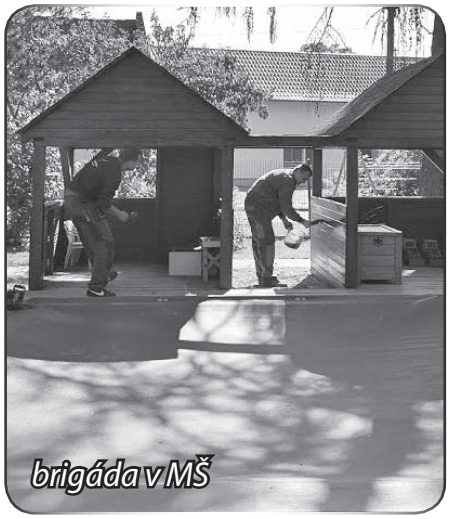

brigáda v MŠ

Noc v MŠ

Divadlo Šikulka

Setkání jubilantů

SPOLKY

Rybáři

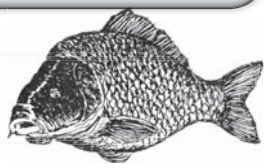

10. ročník tradičních rybářských závodů v Babicích 20. – 21. 6. 2020

Jako každý rok, konaly se i letos tradiční rybářské závody v Babicích na revírech Babice 1 a Babice 2. Počasí vládlo přesně tak, jak říká pranostika – „Medardova kápě, čtyřicet dní kape.", celé závody nám pršelo téměř neustále, až do samotného konce.

Navzdory počasí se i tak na závody sjelo neuvěřitelných 86 závodníků. Závody probíhaly od sobotního rána do nedělního poledne v čase 24 hodin a chytalo se NON-STOP. Zahájení padlo na sobotní desátou hodinu ráno a ukončení bylo v neděli ve stejný čas. Poté rozhodčí sečetli výsledky a bylo rozhodnuto o vítězích. V závodě bylo celkem pět kategorií, ve kterých se soutěžilo. Byly to tyto kategorie:

1. kategorie	KAPR	1. - 3. místo
2. kategorie	AMUR	1. místo
3. kategorie	ŠTIKA	1. místo
4. kategorie	CANDÁT	1. místo
5. kategorie	SUMEC	1. místo

Po dvacetičtyřhodinovém závodě se nakonec nepovedlo ulovit sumce ani amura, což byla škoda, ale jak se říká „ není každý den posvícení ". Všichni závodníci si zaslouží velký obdiv a také poděkování za dodržování Bližších podmínek výkonu rybářského práva neboli „řádů" - k rybám se chovali přesně tak, jak se má! Po celou dobu závodu byli k dispozici NON-STOP dva členové rybářské stráže a dva rozhodčí, kteří dohlíželi na to, aby bylo s každou rybou zacházeno s největší šetrností. Patří jim za to velký dík.

Moc se těšíme, co nám přinese nový rok a další, již jedenáctý ročník tradičních rybářských závodů.

Petrův zdar!

MS Babice, Matěj Žálek

Výsledky závodů 20. - 21. 6. 2020 na revírech Babice 1 a Babice 2:

Kategorie KAPR (tři vítězné pozice) – chyceno a zaevidováno celkem 10 kusů ryb

1. místo – Kapr: Klučka Vít
- Kapr 60 cm / 4,03 Kg (ponechán)-B1

2. místo – Kapr: Grebeníček Zbyněk
- Kapr 58 cm / 3,55 Kg (ponechán)-B2

3. místo – Kapr: Mahdalík Jiří ml.
- Kapr 57 cm / 3.44 Kg (ponechán)-B1

Kategorie CANDÁT – chyceno a zaevidováno celkem 2 kusy ryb

1. místo - Candát: Slováček Jaroslav
- Candát 51 cm / 1,04 Kg (ponechán)-B2

Kategorie ŠTIKA – chyceno a zaevidováno celkem 1 kus ryb

1. místo – Štika: Lukáš Libor
- Štika 56 cm / 1,1 Kg - B2

(vrácena zpět do vody – nedosažena stanovená nejmenší míra)

Myslivci

S podzimem začíná hlavní lovecká sezona

S příchodem podzimu začíná nejen hlavní lovecká sezona, ale také nastává pro myslivce období zvýšené péče v přikrmování jak drobné, tak spárkaté zvěře. Z pole zmizely poslední klasy a již nyní zavážíme do krmných zařízení v naší honitbě kvalitní krmivo, kterým zlepšujeme potravní nabídku hlavně drobné zvěři. Myslíme také na spárkatou zvěř, pro kterou máme zejména na zimní období připraveno granulované krmivo. Samozřejmostí je také pravidelné doplňování krmné soli do slanisek.

V tomto období pro nás začínají společné lovy na drobnou zvěř,

kdy od 1. září v naší honitbě lovíme kachnu divokou, a od 16. října bažanta obecného. Zajíce polního již několik let nelovíme díky jeho nízkým početním stavům. Průběžně po celý rok také probíhá odlov zvěře černé (prase divoké) a zvěře škodné (liška, kuna, jezevec). Od září také probíhá průběrný odlov naší nejhojnější spárkaté zvěře (srnčí). Předmětem tohoto odlovu jsou slabá srnčata, nevodící a přestárlé srny. Zvěř v tomto období ještě není v tlupách, intenzivně se paství a přebarvuje (mění letní srst za zimní), což nám umožňuje lepší posouzení věku a chovnosti.

Naši členové se účastní různých mysliveckých, kulturních a kynologických akcí. Mimořádnou akcí bylo pro náš region pořádání Memoriálu Karla Podhajského, což je jedna z nejprestižnějších zkoušek ohařů se zahraniční účastí.

V měsíci srpnu uspořádal náš spolek ve spolupráci s obcí Babice Myslivecký večer Na Mýtince. Počasí nám přálo a jsme rádi, že i v této nepříznivé době si na tuto akci našlo cestu spoustu místních i přespolních návštěvníků.

Co nás v poslední době trápí neméně, je nárůst častých střetů dopravních prostředků se zvěří, zejména jde o zajíce, zvěř srnčí a v malé míře i zvěř černou.

Nejvíce kritickým úsekem je silnice Babice-Spytihněv.

Na závěr tohoto článku bychom chtěli apelovat na majitele svých čtyřnohých miláčků, aby je při procházkách honitbou měli pod svým dozorem a nedocházelo tak k pronásledování a tím i stresování zvěře.

Myslivosti ZDAR!
Výbor MS Cerony Babice

Zahrádkáři

V minulém čísle Babického zpravodaje jsme uvedli výčet oprav a úprav, do kterých jsme se pustili při rekonstrukci kuchyně Krájanky. Velkou většinu z nich se nám podařilo udělat v plánovaném termínu. I tu poslední, kterou byla instalace nových nerezových stolů a dřezu.

Od začátku prázdnin se Krájanka otevřela opět veřejnosti. Začaly zde probíhat objednané akce, při kterých už byla plně využívána kuchyně. Je moderní a věříme, že bude dobře sloužit další roky.

A jaké jsou naše nejbližší plány? Je to pravidelná údržba a vše, co bude potřeba, aby dům zahrádkářů i pálenice byly stále v dobrém stavu. Pokud se týká společenských akcí, které jsme zvyklí pořádat pro veřejnost na podzim, nemůžeme v současné době bohužel nic předem organizovat. Jelikož koronavirová situace, která nás všechny zasáhla, se samozřejmě týká i tohoto.

Co ale zůstalo beze změny, to byla možnost využít v našem zařízení moštárnu, sušárnu či vaření povidel. O moštování byl zájem, také si několik lidí navařilo povidla, jen sušárna letos „stála“, protože si nikdo nepřišel ovoce sušit. Po letošní slibné úrodě švestek je nahlášeno poměrně velké množství zájemců o je-

jich vypálení, takže pálenice bude v plném provozu.

V čem tradičně pokračujeme během roku, to jsou blahopřání našim členům ke kulatým narozeninám. Nezapomínáme na ně, navštívíme je, předáme dárek, popovídáme. Vzpomínáme také na ty, kteří nás opustili navždy. Letos mezi ně přibyl pan Josef Machuča starší, který zemřel v září. Patřil mezi dlouholeté členy, v naší organizaci byl 38 let, po většinu z nich jako člen výboru. Budeme si jej pamatovat jako přemýšlivého a ochotného člověka s dobrým srdcem, který uměl vždycky poradit a pomoct. Byl zkušeným zahrádkářem i vinařem a rád se o své dovednosti podělil s ostatními, za což mu patří naše poděkování. Bude nám chybět. Čest jeho památce!

I když prožíváme zvláštní čas, který jakoby nás trochu přibrzdil, přírody se to netýká. Proto se snažme být s ní co nejvíce v souladu.

Přejeme vám všem, ať si užíváte každého dne, dobře připravte zahrádky či pole na zimní odpočinek a opatrujte se.

Babičtí zahrádkáři

Co se dělávalo, na co je dobré vzpomínat… tentokrát o trnkách a pálení

Když se na podzim dva chlapi na Slovácku nebo Valašsku potkají, tak se určitě rozhovor stočí na téma „kolik máš v bečce". Letos to vypadá velice nadějně. Stromy byly ověšené ovocem. Větve se musely podpírat, aby se pod tíhou plodů nepolámaly. V minulosti se Babicích pálily většinou trnky, kterých byl dostatek. Měl je každý doma v humně, rostly na kdejaké mezi a vysázeny byly také na březích potoků. Někdy v šedesátých letech tata koupil podílek s trnkama na břehu potoka Trávníček za zemědělským družstvem. Úroda ten rok byla obrovská, trhání nám dalo moc práce, ale výsledek byl nádherný – napálili jsme přes sto litrů slivovice. Víc už jsem nikdy tolik slivovice nevypálil, a to pálím každý rok. V posledních letech pálím pouze to, co se urodí doma v humně. Trnky, durancie, ale i hrušky a špendlíky a také přepaluji jablečné víno, ze kterého další rok děláme s bratrem ořechovku.

V Babicích v areálu dnešního Hamé jsme měli pálenici již před válkou, provozovala se zde až do roku 1982. V okolních obcích pěstitelské pálenice v té době nebyly.

Pálenice měla následující vybavení: surovinový kotel a jeden přepalovací kotel, kádě na kvas, voda na chlazení se čerpala z potoka, výpalky se vypouštěly do venkovní otevřené jámy ohrazené dřevěným zábradlím. Výpalky odváželo zemědělské družstvo a odebírali je i myslivci a dávali do přírody pro zvěř. Firma SLOKO, která byla majitelem, obdržela před rokem 1980 podmíněné rozhodnutí o ukončení provozu v této pálenici.

Babičtí zahrádkáři se rozhodli pro výstavbu nové pálenice v jejich areálu na Záhumení. Měli již zkušenosti s výstavbou Krájanky, kterou dokončili v roce 1980. Stavbu pálenice projektoval babický občan Alios Šohajek, který také zajišťoval veškeré povolení a řídil práce při jejím vybavení. Stavební práce řídil Josef Maňásek ze Zběhů. Brigády organizoval Josef Stalzer z Nové ulice a tehdejší předseda zahrádkářů Josef Vojtík. Hodně práce také odvedli zahrádkáři zaměstnaní v babické firmě Stavební stroje. Surovinový kotel a některé zařízení odkoupili zahrádkáři od firmy Slokov ze staré pálenice. Jsou zde již dva přepalovací kotle, pasírka pro oddělení pecek od výpalků. Krátkou dobu bylo v činnosti také předehřívání kvasu a temperování budovy Krájanky teplem z výpalků. Chladící voda je čerpána ze studny do zásobníku a odtud teče do chladičů. Mnohem kulturnější je i zázemí pro obsluhu a návštěvníky. Provoz byl zahájen v roce 1983. V minulých letech se uvažovalo také s instalací „kolony", což je jednorázové pálení bez přepalování. Umožňuje se zde pálit i menší množství - minimálně sedmdesát litrů kvasu. Prostor v pálenici pro umístění tohoto zařízení je, ale při ceně přes dvě sta tisíc si to babičtí zahrádkáři nemohou dovolit.

Dříve, když byl úrodný rok, se v Babicích začalo pálit v půlce října a končilo se v březnu. Provoz byl nepřetržitý, přestávka byla pouze v noci z neděle na pondělí. Střídali se tři páleničáři. Později začala řádit na trnkách nemoc „šárka" a začaly vznikat ve větší míře i domácí pálenice. Pálení se v posledních letech končí již v lednu a pálí pouze dva páleničáři, a to jen ve dne. V letošním roce se pálení zahájí

26. října. Předchází tomu řada činností – revize komínů, revize kotle, zprovoznění přístroje pro destilaci vody, cejchování měřidel, propařování potrubí, plombování určených míst celníky, přetěsnění čerpadel a některé drobné opravy. Každou neděli dopoledne se zájemci o pálení přihlašují k pálení kvasu v naší pálenici. Letos je opravdu velký zájem. Cena za vypálení jednoho litru absolutního alkoholu bude vyšší vzhledem k navýšení spotřební daně Ministerstvem financí.

Pálení je velice odpovědná a odborná činnost a každý ji dělat nemůže. V Babicích jsou v posledních letech pouze páleničáři z okolních obcí. V Kudlovicích pálenice letos nejede, protože nemá kdo pálit.

A kteří byli v Babicích páleničáři? Patřili mezi ně: František Litoš, Antonín Čechmánek, Vladimír Burýšek, Josef Vranka, Adolf Váverka, František Matoušek, Ludvík Šimčák, Alois Fajkus z Jalubí, Zdeněk Bartoník, Oldřich Janeček, Alois Cablík, Jiří Vaněk, Miroslav Matoušek, Ladislav Grufík, Josef Bednář z Jalubí a František Čevela z Huštěnovic.

Tak až budete čekat v babické pálenici na to, kolik vám toho letos nateče, vzpomeňte si, že je to umění i trocha alchymie, aby ta slivovica byla dobrá, ne moc slabá ani silná, aby pěkně řetízkovala a aby nám při ní, až si dáme jeden druhému okoštovat, bylo dobře.

Vzpomínal zahrádkář Miloslav Maňásek

Lidové pranostiky a přísloví

V minulém zpravodaji jsem při pranostikách upřednostňoval vinaře. A protože se jim letos dařilo, tak pijí burčák ostošest.

Ale počasí těchto dnů je jak na houpačce. Koncem září během několika dnů byly teploty nad 25 °C, ale i pod 10 °C.

Takže začneme říjnem a zkusím to podle jmen.

Svatý František (4. 10.) zahání lidi do chýšek.

Po svaté Terezce (15. 10.) mráz po střechách leze.

Jaký den Havel (16. 10.) ukazuje, taková se zima objevuje.

A nejlepší na svatého Lukáše (18. 10.):

Do svatého Lukáše kdo chceš, volně ruce měj, po svatém Lukáši za ňadra je dej.

Takže pranostiky vesměs signalizují chladno, ale naši vědátoři stále tvrdí, že se planeta otepluje.

V listopadu už má chladno nárok, ale já to vezmu přes přírodu optimisticky:

Když krtek v listopadu ryje, budou na Vánoce létat komáři.

Studený listopad – zelený leden.

Listopadové sněžení nevadí vůbec osení.

Ale nejvíc je pranostik na Martina (11. 11.), celkem 28. Dočetl jsem se například, že:

Půjde-li husa na Martina po ledě, příští rok dlouhé léto bude.

Tož uvidíme.

No, a máme prosinec:

Prýští-li v prosinci ještě bříza, nemívá zima už mnoho síly.

Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.

Mnoho sněhu v prosinci – mnoho ovoce a trávy.

Co se týká jmen, je toho v prosinci bohatě a každý to zná: Barbora, Mikuláš, Lucie, Adam a Eva (Štědrý den), a Štěpán.

Teď alespoň dvě jména:

Když je Barbora ucouraná, bude svatý Štěpán na ledě.

Slovo závěrem:

Pranostiky jsou zajímavé, ale v dnešní době už víme, že zima v nížinách bude stále mírnější, také změny v zalednění Arktidy přinášejí přesuny běžného počasí k extrémům, a v neposlední řadě nové technologie v zemědělství mění průběh prací i situaci na polích, takže nové pranostiky nevznikají, ani nemohou.

Franta Maňásek ze Souhrad

Hasiči

Vážení čtenáři, spoluobčané.

Je to právě rok, co jsem psal do zpravodaje o chodu naší jednotky. Pokusím se zde nastínit události za období od minulého října.

Velice vítanou novinkou byl příchod nových členů do řad naší jednotky. Jsou jimi Martin Mrázek, Karel Dohnal, Pavel Janošek a Martin Grebeníček. První pololetí pro ně bylo časově velmi náročné, ihned zkraje roku je čekala spousta hodin školení. Přiblížím Vám, co každý musel absolvovat, aby se stal „plnohodnotným“ výjezdovým hasičem.

Základní odborná přípra-

va v rozsahu 40 hodin praktickou a teoretickou formou, která je vedená velitelem jednotky. Zaměření je na základní pojmy v požární ochraně, zdolávání požárů, ovládání technických prostředků, první pomoc, práce ve výškách a nad volnou hloubkou, práce na vodě a zamrzlé hladině a také na radiokomunikaci v požární ochraně. Zkrátka vše co musí hasič vědět, než „vyjede".

Kurz na obsluhu řetězové motorové pily, která je vedená instruktorem HZS ZLK. Zde formou e-learningových prezentací a testů absolvovali obsáhlou teorii o BOZP, teorii kácení stromů, údržby pily a zásad práce s pilou na požářišti. Po úspěšném složení zkoušky kurz pokračoval praktickou formou, kde na každého z absolventů čekalo 40 hodin kácení, odvětvování a řezání stromů v lese a několik hodin v dílně na zbrojnici, kde se učilo broušení řetězu a údržba pily. Pro praktický výcvik se opět mohlo spojit potřebné s užitečným a po dohodě s p. Šmídem mohli chlapi kácet kůrovcové smrky pod kopcem u Hradské (k udržení platnosti osvědčení je nutno každý rok absolvovat 8 hod praxe v řezání s pilou, k čemuž využíváme výše uvedené místo).

V poslední řadě museli noví hasiči získat velmi důležité osvědčení k používání dýchacích přístrojů. Dýchací přístroj má svou vlastní zásobu vzduchu a umožňuje pracovat v podmínkách, při kterých normálně není možno fungovat, např. v silném zakouření při požárech v uzavřených prostorách a při různých chemických haváriích. Jen pro představu, jak dlouho zásoba vzduchu v jednom přístroji vydrží, je to v závislosti na spotřebě vzduchu, která je závislá zejména na prováděné činnosti, okolní teplotě, psychickém rozpoložení hasiče a také jeho fyzické kondici. Tedy, bude-li hasič „pouze" stát na místě a hasit s proudnicí, může zásoba vydržet 40 – 50 minut, půjde – li však o např. o požár výškové budovy, bude potřeba vyběhnout s hadicemi schody do 7. patra, potom vyrazit dveře od bytu a začít hasit, vzduch bude pryč zhruba za 15 – 25 minut. Hasič si vždy musí nechat zásobu vzduchu i na „cestu zpět", každý přístroj je vybaven varovným akustickým signálem, který se spustí, pokud se zásoba vzduchu v tlakové lahvi dostane pod 20%. Obecně práce u požáru v dýchacím přístroji patří k těm nejnáročnějším. Získat toto osvědčení obnášelo dvoudenní kurz v zařízeních HZS ZLK. Tam se chlapi učili dýchací techniku udržovat provozuschopnou a správně používat. V plné výstroji nacvičovali požární zásah ve skoro reálných podmínkách, ve speciálních polygonech pod odborným dohledem instruktorů HZS.

Měli jsme v plánu rozšířit odborné způsobilosti těmto i některým dalším členům jednotky o další specializace, ale situace v souvislosti s COVID zavinila, že HZS zastavilo na neurčito všechny kurzy pro jednotky dobrovolných hasičů (situace zkřížila i spoustu dalších našich plánů, ale nařízení je třeba brát vážně a respektovat), ale jsme rádi i za to, co se ještě stihlo.

Noví hasiči si svá místa v kolektivu i na zbrojnici našli a zasloužili velice rychle, zapojují se při hospodářských pracích, údržbě techniky a absolvovali většinu zásahů v tomto roce, což pro ně byl vlastně „křest ohněm".

Když jsem u zásahů, zmíním se o těch nejnáročnějších.

27. 10. 2019 v 18:20 hod. nám

byl vyhlášen poplach a následně jsme vyjeli k požáru, který zasáhl poměrnou část střechy a půdního prostoru v rodinném domě v Huštěnovicích. Naše jednotka zasahovala na místě jako první a díky včasnému zásahu se podařilo zabránit rozšíření požáru na zbytek střechy, a co je velmi důležité, na sousední dům.

18. 5. 2020 v 01:45 hod. byl vyhlášen poplach, jednalo se o požár čtyř kamionů na parkovišti v areálu družstva ve Starém Městě. Při jízdě k zásahu byl požár vidět už od Huštěnovic, po příjezdu se naše jednotka zapojila do hasebních prací. Zásah a práci hasičů ztěžovalo silné sálavé teplo a výbuchy pneumatik.

18. 8. 2020 v 11:10 hod. jsme byli vysláni mezi Spytihněv a Halenkovice k požáru bioplynové stanice. Po příjezdu jsme zjistili, že hoří ve strojovně, která bezprostředně sousedila se zásobníkem s výbušným a velmi hořlavým plynem metanem, s dalšími jednotkami jsme okamžitě prováděli hasební práce, díky čemuž se zamezilo výbuchu a rozšíření požáru.

Ve zmiňovaném období jsme vyjížděli i k následkům nepříznivého počasí, zejména jsme byli voláni k odstranění stromů, spadených přes komunikace. Když se meteorologická situace vyhrotila a naším směrem se hnala vichřice, chlapi ze své zkušenosti již předpokládali vyhlášení poplachu a postupně se sjížděli na zbrojnici připravit se k předpokládanému výjezdu. Předvídavost a zkušenost se často vyplatila. Popravdě měl jsem z pohledu na kluky, ze kterých sršela odhodlanost pomáhat v nesnázích, velkou radost.

V tomto roce jsme také pořídili nové vybavení do výjezdové cisterny pro zásah, obměnili některé nevyhovující osobní ochranné prostředky jako každý rok a také zakoupili chybějící nářadí do vybavení dílny na zbrojnici. Za velmi nákladné, avšak nejvýznamnější považuji pořízení termokamery Drager UFC7000.

Termokamera je detekční prostředek pro měření teploty, ale obsahuje i další funkce, hlavně display, který zobrazuje snímané okolí a teplotu v barevných spektrech, díky čemuž se dá výborně orientovat v zakouřených prostorách, což velmi usnadní a urychlí lokalizaci požáru, vyhledávání osob ale také dohašování skrytých ohnisek požáru. Pryč jsou časy, kdy se hlava nehlava stříkala voda všude kolem, s tímto zařízením se skvěle dodržuje tzv. „kultura hašení", ale také se o mnoho zvyšuje bezpečí zasahujících hasičů.

Vybavení požární zbrojnice, které naše jednotka využívání k zásahům, jsme získali hlavně díky podpoře zastupitelstva obce a paní starostky, čehož si velmi vážíme a za celou jednotku bych chtěl tímto velmi poděkovat.

Také zde chceme poděkovat za podporu Vám všem, kteří jste nám ji vyjádřili nedávno při sběru železného šrotu.

Chci dodat, že jako projev vděku za odvedenou práci a nasazení v tomto roce byli členové jednotky nad rámec všeho odměněni naší obcí věcným darem, který vskutku všem udělal velkou radost – mikiny s výšivkou hasičského loga, který nám předala paní starostka.

V poslední řadě bych rád zdůraznil to, co jsem konstatoval vloni - naše práce je dobrovolná, časově opravdu velmi náročná a nebezpečná. Proto bych zde tímto rád poděkoval hlavně svým kolegům z jednotky, zejména za ochotu pomáhat svým spoluobčanům ve svém volnu a za zodpovědný přístup ke svým povinnostem - DĚKUJI.

Velitel jednotky Marek Miksa

S přehledem o zásahové činnosti zde navazuji na příspěvek z minulého roku.

Datum vzniku		Typ události	Popis typu	Místo události
8. 10. 2019	9:15	Požár	Požár vývěvy	Babice – Hamé
27. 10. 2019	18:20	Požár	Požár střechy RD	Huštěnovice
4. 2. 2020	12:16	Technická pomoc	Strom přes cestu	Kudlovice - Dolina
5. 2. 2020	13:23	Technická pomoc	Strom přes cestu	Babice
10. 2. 2020	18:50	Technická pomoc	Strom přes cestu	Huštěnovice
3. 3. 2020	8:37	Technická pomoc	Sršní hnízdo na půdě	Babice
12. 4. 2020	17:40	Požár	Požár drážního domku	Staré Město
5. 5. 2020	2:45	Technická pomoc	Požár trafostanice	Kudlovice
18. 5. 2020	1:45	Požár	Požár čtyř kamionů	Staré Město
13. 6. 2020	17:47	Technická pomoc	Vytopený sklep	Napajedla
13. 6. 2020	19:56	Technická pomoc	Strom přes cestu	Kudlovice - Dolina
10. 7. 2020	12:18	Požár	Požár pole	Spytihněv
27. 7. 2020	22:23	Dopravní nehoda	Osoba sražena vlakem	Huštěnovice
28. 7. 2020	20:25	Technická pomoc	Likvidace násl. vichřice	Uherské Hradiště
28. 7. 2020	21:34	Technická pomoc	Strom přes cestu	Babice
29. 7. 2020	9:51	Požár	Požár trafostanice	Huštěnovice
2. 8. 2020	11:36	Záchrana zvířat	Kotě vysoko na stromě	Babice
4. 8. 2020	18:59	Technická pomoc	Likvidace sršňů	Babice
5. 8. 2020	18:57	Technická pomoc	Likvidace sršňů	Babice
15. 8. 2020	0:00	Požár	Požár kontejneru	Babice
18. 8. 2020	11:10	Požár	Požár bioplynové stanice	Spytihněv
19. 8. 2020	10:20	Technická pomoc	Likvidace sršňů	Babice
26. 8. 2020	9:42	Technická pomoc	Likvidace sršňů v MŠ	Babice
4. 9. 2020	19:53	Technická pomoc	Likvidace sršňů	Babice
17. 9. 2020	14:32	Únik nebezp. látky	Olej na komunikaci	Babice
20. 9. 2020	2:14	Požár	Požár haly se dřevem	Bílovice

Kalina

Tento rok byl pro FS Kalina opravdu nevídaný. Z řady vystoupení sešlo a nám nezbylo než trénovat na naši letošní první a zároveň i poslední akci - Mýtinkafest, která se konala v sobotu 8. srpna Na Mýtince.

Jak už je zvykem, v celé své kráse se nám předvedly holky z Pěveckého sboru Kalinka za doprovodu CM Tramín z Buchlovic. Holky nám ukázaly obřad oslavy jara, zazpívaly o lásce a smrti a zatancovaly v Zahrádečce, ve které nejednoho chlapce magickými kouzly očarovaly. Každý rok se snažíme přivést nového hosta. Na letošní ročník naše pozvání přijal FS Kunovjan z Uherského Hradiště se stejnojmennou cimbálovou muzikou. Mohli jsme v jejich podání vidět tance z Dolního Němčí, Strání a Slovenska.

S Kalinou jsme si připravili tanec ze Starého Města a stejně jako vloni Boršické, kde se objevily naše nové tváře. Celý hodinový program jsme zakončili tancem z Korytné, po které následovala beseda u cimbálu s CM Tramín.

Po 21. hodině jsme měli pro diváky drobné překvapení, ve kterém se mohli přesvědčit, že tanečníkům nestačí jen rychlé nohy, ale musí mít i rychlé ruce. FS Kunovjan to dokázal ve svém čísle s názvem Tleskando. Holky ze sboru a Kaliny zase ukázaly, že války nemají zapotřebí a nejlepší bude, když si společně zazpívají a zakelímkují.

Celkově se tento ročník velmi povedl, prodalo se 211 vstupe-

nek a pro Kočičí depozitum Flíček jsme tentokrát vybrali 4 000 Kč. Jsme rádi, že se nám podařilo akci zorganizovat a užít bez jakýchkoliv omezení.

Jelikož se s Kalinou snažíme podporovat i charitativní akce nebo třeba běžet pro dobrou věc, ani tento rok jsme nezůstali pozadu. Místo jarního termínu jsme přesunuli akci „Ukliď Babice" na neděli 27. září, kdy jsme se v 9 hodin ráno sešli před kulturním domem. Vytvořili jsme čtyři týmy, rozdali pytle a rukavice a šli uklízet. Celkem jsme v 17 lidech včetně dětí uklidili celou obec Babice i její okrajové části - Uhliska, Jezera 1 a 2, trasu u kolejí a hřbitova až kolem Hamé. Nejvíce jsme našli vajglů, inzulínových stříkaček, nevratného skla, elektroniky a plechovek. Překvapily nás i některé černé skládky, které jsme již nahlásili na ZmapujTo.cz.

Velmi nám pomohlo, že paní místostarostka Maňásková odvezla autem s vozíkem pytle s nasbíraným nepořádkem do sběrného dvora. Celkem byly tři plné vozíky a jedno auto plné pytlů. Odhadujeme, že jsme nasbírali kolem 420 kg odpadu.

Akci jsme zakončili kolem 15 hodiny opékáním špekáčků a svařákem U Střešně v Babicích, za což děkujeme obci.

Na našich FB stránkách FS Kalina jsme udělali výzvu pro další dva soubory, aby se také zapojily, uklidily své okolí a poté nominovaly další. Věříme, že se nám alespoň takto podařilo pročistit naši obec a doufáme, že tím namotivujeme i vás, abyste na svých procházkách po okolí třeba někdy uklidili nebo alespoň neodhazovali odpadky. Za ten hezký pocit to stojí.

Děkujeme za vaši přízeň a věříme, že se brzy budeme moci potkat a společně si zazpívat.

Za FS Kalina
Veronika Grebeníčková

Kalinka

Letošní jaro bylo pro Kalinku smutným obdobím. Nejen, že nám bylo v březnu a dubnu zrušeno několik vystoupení, ale všechny skupinky se přestaly scházet osobně. Dětské skupinky přerušily činnost úplně, sborek se snažil fungovat alespoň na dálku. V rámci nouzového stavu jsme vytvořily pěvecké video, které zachycuje, jak se samy doma máme a že nezapomínáme trénovat. Odkaz na video naleznete na našich facebookových stránkách, nebo na našich nových webových stránkách www.pskalinka.wordpress.com, které fungují od letošního září.

První společné setkání sborku proběhlo 29. května doma u jedné z členek sborku, kde jsme se sešly v létě ještě několikrát a těšily tak zpěvem nejen sousedy, ale i všechny kolemjdoucí. Veškeré přípravy směřovaly k 8. srpnu, kdy proběhl již tradiční Mýtinkafest pořádaný FS Kalina, kde jsme vystoupily s novými čísly.

Hned víkend nato jsme měly možnost vystupovat na další akci. Na akci nám nejmilejší, a to svatbě jedné z našich členek a zároveň vedoucí Kalinečky Evičky Vaculíkové (Palánkové). Za všechny složky Kalinky novomanželům moc gratulujeme.

Na konci srpna část sborku vytvořila pěveckou kulisu při zahájení výstavy Babické proměny v čase. Se začátkem září se nám program opět začal bortit. Zrušené Slavnosti vína v Uherském Hradišti, Bzenecké vinobraní, kde jsme měly vystoupit spolu s FS Kalina, opět zrušený dárek obyvatelům DS Lukov v rámci projektu Ježíškova vnoučata.

Na začátku září obnovily svou činnost dětské skupinky - v letošním roce jsou opět tři skupinky s přibližně 40 dětmi. Zahájili jsme společným táborákem Na Mýtince, kde jsme si připomněli také písničky a taneční hry, které jsme se učili v minulém roce. Od poloviny září se dětské skupinky také schází na pravidelných zkouškách a pevně věříme, že nám současná situace scházení umožní i nadále a budeme se moct připravit na plánovaná vystoupení.

I sborek bude zkoušet, co to jen půjde. Ať už v kulturním domě, nebo u někoho v obývacím pokoji, nebo třeba na soustředění ve Vyškovci, kam se přesuneme třetí listopadový víkend.

V diáři máme totiž již poznačena dvě vánoční

vystoupení, a to 13. prosince společné vystoupení všech složek Kalinky, a 23. prosince vánoční vinšování Na Mýtince. Mimoto snad již můžeme prozradit, že sborek bude největší část zkoušek věnovat přípravě na nahrávání prvního profilového CD s cimbálovou muzikou Cifra, které je plánované na jaro 2021. Bude odměnou k 10. výročí fungování sborku.

Mariana Úředníčková a Miroslava Maňásková

Klub důchodců

Zářijový klub důchodců se sešel po koronavirové a prázdninové pauze v areálu Muzea Na Mýtince. Počasí přálo příjemnému posezení u kávy a grilované klobásky, při kterém se řešily různé organizační záležitosti nebo se jen tak povídalo. Seniory přišla pozdravit paní starostka, která s nimi krátce poseděla a probrala různé otázky ohledně dění v obci.

Další plánovaná podzimní setkání se budou realizovat podle vývoje situace s pandemií Covid-19. Členy klubu o tom budeme informovat ve vývěskách a na webu obce.

Sokol – cvičení dětí

Zdravím všechny zájemce o cvičení dětí! V letošním roce se nám nedaří cvičení zahájit. Už se ztrácím ve všech těch pokynech a omezení a proto vyčkávám. Aby se nám po pohybu nestýskalo, plánuji několik akcí venku (mini závod, drakiádu, venkovní kruhový trénink pro děti, turnaj ve vybíjené, výlet po okolí…). Vše bude záležet na počasí a vyvíjející se situaci.

Informace o těchto akcích (čas, místo, jak se přihlásit) budu dávat na Sokolskou nástěnku u obchodu. Myslím na vás a přeji hodně zdraví!

Pája (Pavla Procházková)

Fotbalový klub FC Babice

Je podzim, a to pro fotbalisty vždy znamená období startu nového soutěžního ročníku a hodnocení toho předcházejícího. A v Babicích můžeme být spokojeni. V loňské sezóně, výrazně ovlivněné současnou koronavirovou situací, se nám dařilo. Hrálo se pouze na podzim – celá jarní část soutěží byla zrušena. Jak muži, tak dorostenci svou soutěž na podzim ovládli. Oběma mužstvům tak byl nabídnut postup do vyšší soutěže. U dorostenců jsme tuto možnost nevyužili, u A-týmu pochopitelně ano.

Do letošního ročníku jsme shodně s loňskou sezónou přihlásili 4 týmy – přípravku, žáky, dorostence a muže. Všechny týmy hrají okresní fotbalové soutěže. A jaké jsou jejich cíle do startující sezóny? Pro děti z přípravky je to především o získávání prvních zkušeností s míčem, o prvních soutěžních zápasech i prvních vstřelených brankách. Žáci nás letos budou reprezentovat silným ročníkem. Věřme proto, že dokáží s babickým logem na prsou vítězit co nejvíce. U dorostu je situace opačná. Od loňské sezóny se náš dorostenecký tým výrazně omladil. Protože žáci hrají své zápasy pouze na polovině hřiště, budou si muset mladší dorostenci na velký fotbal teprve zvykat. A-tým čeká po mnoha letech první sezóna v okresním přeboru. Cílem je jít zápas od zápasu. Uvidíme, na jaký celkový výsledek to nakonec bude stačit.

Ani budoucnost letošního ročníku však není jistá. Současná opatření a neuspokojivá situace v uherskohradišťském okrese fotbalu bohužel nenahrává. Přejme si však, aby se hrálo. Už jen kvůli dětem, které aktivní pohyb v dnešní době potřebují jako sůl. Stejně tak i kvůli našim skvělým fanoušků, kterých na každý zápas chodí velké množství. Fotbal v Babicích v poslední době zkrátka baví. Věřme, že tomu tak bude i nadále.

Za FC Babice Martin Harásek

KULTURA A SPORT

Turnaj v plážovém volejbale

Turnaj v plážovém volejbale se nakonec z plánovaného termínu 18. července musel pro nepřízeň počasí přesunout na nový termín 8. srpna a vyplatilo se. Po dvou deštivých ročnících se na nás konečně usmálo sluníčko a turnaj měl parádní beachovou atmosféru.

V rozpáleném písku si to rozdalo osm kvalitních týmů. Letos jsme opět dali prostor i mladým talentovaným hráčkám. Většina zápasů byla velmi vyrovnaná, vyvrcholením bylo krásné finále ve složení silných mixů. Zlatou medaili obhájila Edita Pjevič a spolu s ní si polepšil loňský vicemistr Marek Pjevič. Doufám, že příští ročník bude stejně tak povedený jako ten letošní, který jsme si všichni moc užili.

Umístění týmů:
1. místo: Edita a Marek Pjevičovi
2. místo: Eva Chrástková a Petr Koukal
3. místo: Michaela a Petr Koneční

Kristýna Mlčáková

Nohejbalový turnaj trojic

Nohejbalový turnaj trojic proběhl 27. června na tenisových kurtech. Turnaje se zúčastnilo devět týmů, z toho dva přespolní. Letošní účast byla poznamenána nezvyklou marodkou. Za přívětivého počasí a v pohodové atmosféře se rozehrály velice vyrovnané partie. Na třetím místě se umístil tým „Dva a půl chlapa", který byl složen ze dvou loňských mistrů. Druhé místo obhájil zkušený tým „Dřeváci", a po dvou letech se na trůn vrátil přespolní tým „Haleny". Děkujeme Sportovní komisi při Obci Babice za finanční podporu a poskytnutí pěkného zázemí pro pořádání tohoto tradičního turnaje.

Výsledky:

1. místo: HALENY - Jan Hradílek, Michal Huťka, Dominik Polášek

2. místo: DŘEVÁCI - Josef Lanšperk, Miroslav Sečen, Radim Vlachynský

3. místo: DVA A PŮL CHLAPA - Dan Rozum, Tomáš Látal, Marek Abrahám

Kristýna Mlčáková

Cyklovýlet

Třicet tři účastníků vyrazilo v sobotu 4. července na trasu Staré Město, Kostelany nad Moravou, Boršice, Buchlovice, Břestek, Tupesy, Staré Město a zpět do Babic. Tam byl výlet zakončen příjemným posezením Na Mýtince.

Jaroslav Vranka

Burčákový tenisový turnaj

V sobotu 19. září se uskutečnil v Babicích burčákový tenisový turnaj čtyřher. Jako každoročně byl o turnaj ze strany hráčů i diváků velký zájem. Opět nám výborně vyšlo počasí, až si říkáme, jestli to nahoře nemáme nějak předplacené. Letos se bohužel turnaje kvůli uzavření hranic nemohli zúčastnit kluci z Bzinců pod Javorinů. Věříme ale, že další akce už opět proběhnou i s naší spřátelenou obcí. A jak to letos dopadlo? Celkem se zúčastnilo turnaje osm dvojic a všechny medaile i poháry zůstaly v Babicích.

1. místo - Bohuš Huťka, Jara Říha
2. místo - Olin Belant, Pepa Chovanec
3. místo - Igor Fusek, Michal Koukal

Lubomír Salvet

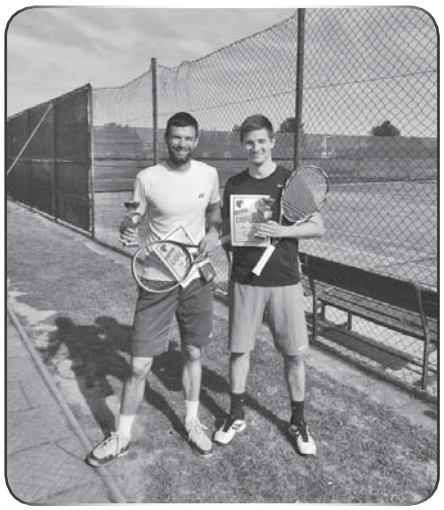

Přívesnické tábory

Už šestým rokem jsou součástí babických letních prázdnin přívesnické tábory. Letos se uskutečnily čtyři tábory v rámci projektu „Dětský klub a přívesnické tábory v Babicích", který je finančně podpořen z Operačního programu Zaměstnanost.

První tábor v termínu 20.-24. července se nesl v duchu pátrání po Tajemství superhrdinů. Tábora se zúčastnilo 26 dětí, o které se staraly čtyři vedoucí Pája, Peťa, Nikča a Mirka a pomáhaly také dvě naše odrostlé tábornice. Hlavním sídlem tábora byl jako obvykle areál na Mýtince. První den - pondělí bylo zaměřeno na seznamovací hry, rozdělení do týmů a seznámení s celotáborovou hrou, která byla inspirována superhrdiny a jejich mimořádnými schopnostmi. Za plnění úkolů a sportovní soutěže děti dostávaly kartičky s postavami hrdinů. Vyráběli jsme si také táborová trička technikou nášivek. Na úterý jsme plánovali vycházku do Chřibů a okolí Kudlovic, aby se děti seznámily se zajímavostmi a historií blízkého okolí Babic. Počasí nám ale příliš nepřálo, a tak místo skutečné vycházky jsme absolvovali virtuální vycházku pomocí aplikace „Streetview". Alespoň virtuálně jsme se seznámili se Žleby, Hradskou cestou, Hubáčkovou ulicí a Talašovými mlýnem v Kudlovicích. V našem programu nesměly chybět ani výtvarné aktivity – letos jsme tvořili postavičky z vaty a škrobu starou ruskou technikou. Ve středu jsme se vydali na celodenní výlet do Chřibů ke zřícenině Stříleckého hradu. U něj jsme se pokochali krásným výhledem do krajiny a cestou v lese nechyběly ani různé hry a soutěže. Čtvrtek byl dnem trochu vzdělávacím. Děti se seznamovaly se zásadami první pomoci, jednoduchými fyzikálními pokusy a s pravidly bezpečného pohybu na internetu. Večer pak nechybělo tradiční stanování na Mýtince s noční hrou a pozorováním komety. V pátek po dopoledních hrách a kvízech jsme tábor jako obvykle završili cestou za pokladem, při které děti musely zachránit kočky ze stromu, pomoct najít ztracené korálky čínské princezně, ukázat, že umí pomoct staré babičce s odnesením náku-

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

pu, a na závěr rozesmát plačící žirafu. Za to se pak zaslouženě dostaly k pokladu plnému sladkostí a medailí.

V týdnu 3. - 7. srpna se vedoucí Evka, Kristýnka a Peťka spolu s 25 dětmi opět ponořily do hudebního tábora „V záři reflektorů". Celý týden se děti věnovaly zpěvu, tanci a divadlu. To, co se během týdne naučily, předvedly rodičům, prarodičům a všem dalším návštěvníkům během páteční Galashow. Chvilky umění se střídaly se sportovními aktivitami, takže si každý přišel na své, kluk či holka, všichni jsme si celý týden moc užili. Nedali jsme se, ani když nám zpočátku týdne pršelo. Přece nejsme z cukru. V pondělí jsme se patřičně seznámili mezi sebou a s pravidly tábora a vytvořili tři týmy. Název si děti musely vyluštit pomocí šifry. A tak se vedoucí po celý týden potkávaly s českými kapelami Chinaski, Kryštof a Mirai. Každá skupina měla možnost během týdne za aktivity nasbírat několik bodů v podobě různobarevných hvězdiček. Žluté hvězdičky měly hodnotu jednoho bodu, růžové byly prémiové za tři body a s modrou hvězdičkou týmy o jeden bod přišly. Během deště jsme se zaměřili na nácvik na Galashow. Zpívali jsme z plna hrdla a tvořili jsme týmové logo, odznáčky, pozvánky a plakáty. Ve středu nás přijeli navštívit bubeníci z centra Rytmus pro život. Pro děti připravili bohatý hodinový program. Každý měl nějaký hudební nástroj, ať už se jednalo o africké bubny, hrací žabky, různé cingrlátka a tamburíny. Po vzájemném představení jsme se pustili do hry, formou aktivit jsme stvořili něco jako symfonický orchestr a rozezvučeli celý babický kulturní dům.

Ve čtvrtek jsme se vydali na pěší výlet do Spytihněvi, kde jsme si zahráli minigolf. Cesta nám ubíhala rychle a počasí nám taky přálo. Celotýdenní snažení jsme zakončili páteční Galashow, na které jsme předvedli něco málo z každého uměleckého odvětví. Trochu nás pozlobila technika, ale naštěstí se umoudřila, abychom mohli vystoupit. Po táborové hymně „Show s latinou" od Ewy Farne jsme zazpívali písničky od skupin, které nám propůjčily své jméno. Konkrétně se jednalo o „Víno" od kapely Chinaski, „Šňůry" od kapely Kryštof a „Cestu z města" od kapely Mirai. Aby se ani diváci nenudili, připravili jsme pro ně zábavnou hru pantomimu, kde jsme prokázali náš talent a nadšení pro divadlo. Každý, kdo předváděnou věc, postavu, či povolání uhodl, dostal sladkou odměnu. Hřebem večera se stala pohádka od autorů Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře „Šípková Růženka". Po velkolepém potlesku nám nezbylo nic jiného než se rozloučit. Vedoucí vyhlásily vítěze celotáborového soutěžení. Naštěstí modrých hvězdiček bylo méně nežli těch žlutých a růžových. Velmi těsně zvítězila skupina Kryštof. Ale medaili a odměnu dostali samozřejmě všichni.

Třetí tábor s názvem „V říši pohádkových postav" se uskutečnil v termínu 10. - 14. srpna převážně v zahradě mateřské školy a byl určený předškolním dětem. Pod vedením paní ředitelky a paní učitelky Dominiky provázela děti každým táborovým dnem jedna pohádka. Vedoucí motivovaly děti k jednotlivým táborovým aktivitám pomocí obrázků či ukázek z pohádek a děti měly za úkol vždy podle indicií uhádnout danou pohádku. Za splněné úkoly děti po celý týden sbíraly a navlékaly korálky. Pondělí bylo dnem s šaškem, který nás pak poté provázel všemi pohádkami. Hráli jsme různé pohybové hry a soutěže. Dětem se nejvíce líbila překážková dráha a hledání míčků. Úterní program byl inspirován pohádkou Princezna ze mlýna a vodníky. Vypravili jsme se na vycházku k řece Moravě, kde jsme se věnovali dechovým cvičením, hrám s bublinami a trénování odvahy ve strachovém pytli. Hlavní hrdinkou středečního programu byla Princezna Sofie, a tak jsme se vypravili na celodenní výlet do

napajedelského zámku, kde měly děti také přichystány úkoly i poklad. Čtvrtek byl dnem s pohádkou „Na vlásku". Vyrazili jsme na toulání po obci Babice a po cestě jsme hledali ztracené pohádky. Zavítali jsme na fotbalové a dětské hřiště, kde jsme se věnovali soutěživým hrám družstev (přetahovaná, obíhaná, trakaře, skákání v pytli a jiné pohybové hry). Závěrečným dnem nás provázela pohádka „Tři bratři". Děti plnily na zahradě různé úkoly s mečem, věnovaly se „lovení v rybníce", vyplétání košíčků, kresbě znaků pohádky, třídění čočky a hrachu, skládání indicií a obrázků. Za závěr nemohlo chybět hledání pokladu a sladká odměna.

Táborové prázdniny završil v týdnu 17.-21. srpna Přírodovědný tábor, na kterém se 16 dětí s vedoucími Martinem a Pavlou věnovali převážně výpravám do zajímavých přírodních míst. Stejně jako v loňském roce se program skládal ze tří celodenních výletů do vzdálenějších lokalit (pondělí, úterý, čtvrtek), zatímco dva dny se naše skupina pohybovala v okolí místa konání tábora (středa, pátek). Celý týden se nesl v duchu soutěžní atmosféry – děti se střetly v celkem 15 individuálních i skupinových soutěžích s přírodovědnou tematikou. Každý z účastníků táboru si vedl vlastní přírodovědný deník. V pondělí jsme se vydali do Bzence-přívozu. Naším cílem byla Národní přírodní památka Váté písky, známá taky jako Moravská Sahara. Jedná se o největší lokalitu vátých písků v České republice. Děti se dozvěděly o vzniku této atypické přírodní lokality, v jedné ze soutěží stavěly například domečky pro ještěrky. Děti se velmi zabavily především při likvidaci (trhání) invazní rostliny zlatobýlu kanadského. Následnou procházku k meandrům řeky Morava (PP Osypané břehy) nám bohužel zkrátili v té době velmi přemnožení komáři. Příliš nepřálo ani počasí s ojediněle silnými přeháňkami. Úterý bylo věnováno světové fauně – vydali jsme se totiž do ZOO Lešná. Zaměřili jsme se především na zařazení významnějších druhů živočichů do správného kontinentu, kde se zvíře vyskytuje přirozeně. Děti si touto soutěží osvěžily své znalosti zeměpisu a práci s mapou. Ve středu jsme se pěšky vydali do kudlovických žlebů. Během této půldenní vycházky děti absolvovaly oblíbenou fotografickou soutěž. Fotilo se ve dvou kategoriích – rostlina a zvíře. Tří až čtyřčlenné týmy se snažily s pomocí zrcadlovky značky Nikon pořídit co nejlepší fotografii. Ve čtvrtek jsme se vydali na Hostýn. Výšlap na známé poutní místo trval z vlakového nádraží v Bystřici pod Hostýnem necelé dvě hodiny. Všichni se s převýšením několika set metrů vypořádali statečně. Z místní rozhledny děti kreslily zdejší panorama. Někteří ocenili také chladnou svatou vodu z místních pramenů. Poslední den jsme se podobně jako v loňském roce bavili už pouze na babické Mýtince. Rozhodně to však nebylo flákání. Na pořadu dne byla soutěž v poznávání významných rostlin a živočichů České republiky. Stejně tak na děti čekal test znalostí, který se zaměřil především znalosti získané z předcházejících dnů. Následně proběhlo celkové zhodnocení tábora. Babickým přírodovědcem roku se stala Zuzka Kraváčková, která v součtu všech soutěží získala nejvyšší počet bodů. Nejlepších pět přírodovědců bylo oceněno knihou s přírodovědnou tematikou. Ostatní však nepřišli zkrátka – každá soutěž byla totiž hodnocena individuálně čokoládovými medailemi.

Letošní tábory jsou tedy za námi a už se všichni těšíme na další ročník, na který plánujeme pět táborů. Termíny táborů budou zveřejněny v posledním lednovém týdnu na webu a vývěskách obce, přihlašování bude zahájeno na začátku února – přesný termín bude uveden spolu s informacemi o termínech.

Za všechny vedoucí Miroslava Maňásková

Vernisáž výstavy „Babické proměny v čase“ a křest knihy 120 let kostela v Babicích

Vernisáž výstavy o historii Babic byla původně plánována na březen v rámci oslav výročí 800 let od první písemné zmínky o obci. Bohužel situace s pandemií Covid-19 vše změnila, a tak až konec léta přinesl možnost uskutečnit vernisáž, a výstavu tím konečně zpřístupnit veřejnosti. Zájemci na ní mohou najít nejen historické fotografie obce, ale i fotografie různých archeologických nálezů z území Babic, včetně slavného babického pokladu a také fotokopii latinské listiny z r. 1220, ve které je právě ta první zmínka o Babicích.

Ve čtvrtek 27. srpna v podvečer se tedy vernisáž konala v sále kulturního domu spolu se křtem knihy 120 let kostela v Babicích, která v tu dobu vyšla. Akci zahájila svým vystoupením děvčata z pěveckého sborku Kalinka. Paní starostka, Martina Horňáková, ve svém úvodním slovu poděkovala autorce výstavy, knihovnici Ivaně Bičanové. Poté předala slovo autorům knihy, Františce Němcové a Vojtěchu Batůškovi, kteří postupně pohovořili o vzniku a obsahu publikace. I jim patřilo poděkování paní starostky. Společně s ní pak oba autoři knihu, jejíž vydání financovala Obec Babice, pokřtili. Následovala autogramiáda knihy. Tu bylo možno zakoupit na místě spolu s dalšími publikacemi o obci, které doposud vyšly. Samozřejmě bylo také možno prohlédnout si výstavu, která byla ze sálu po akci přesunuta do vestibulu obecního úřadu a zájemci ji mohou shlédnout až do konce prosince vždy v úředních hodinách obecního úřadu, tj. v pondělí a ve středu v době 8 – 17 hod.

Vyšla kniha 120 let kostela v Babicích

Jak bylo avizováno, připravovala se a v srpnu vyšla další publikace zabývající se historií Babic. Tentokrát je věnována kostelu svatého Cyrila a Metoděje a jeho dvěma výročím – je to 120 let od položení základního kamene (1898-2018) a 120 let od vysvěcení kaple (1900-2020).

Její autorkou je Františka Němcová a spoluautorem Vojtěch Batůšek. Kniha zachycuje podrobně, proč se kostel v Babicích postavil a jak se za těch 120 let měnila jeho vnější i vnitřní podoba, obsahuje celou řadu dobových dokumentů a fotografií. Také přibližuje popis života farnosti nejen v době minulé, ale i dnešní.

Mezi čtrnácti kapitolami najdeme také jmenný seznam duchovních správců, ale i kněžích, kteří se v Babicích narodili, řeholníků pocházejících z farnosti, lidí pečujících o chod kostela, připomínku slavnostních dnů farnosti, apod.

V úvodním slovu publikace starostka Martina Horňáková napsala: „Chodíme kolem něj denně. Letmo zaletíme pohledem k jeho věži, když potřebujeme vědět, kolik je hodin. Jeho zvon nám oznamuje poledne, klekání, ale také to, že někdo zemřel. Často projedeme kolem, aniž bychom si ho povšimli a přijde nám samozřejmé, že tady je."

Ale ono to opravdu tak samozřejmé není, jak se můžete dozvědět z knihy 120 let kostela v Babicích, jejíž vydání financovala obec, které za to patří poděkování. Velký dík patří paní Františce Němcové, která se opět pustila do mravenčí práce, aby zmapovala kus babické historie. Samozřejmě musíme také ocenit spoluautorství Vojtěcha Batůška a všech, kteří k vydání knihy přispěli. A jak řekla Františka Němcová: „Je dobré nezapomínat na lidi, kteří se o kostel a farnost starají. Jsou to tisíce maličkostí, jež bylo a je třeba dělat, abychom mohli být hrdi nejen na náš kostel."

Tato publikace je již pátou knihou, kterou Obec Babice vydala. Každá z nich je věnována jinému tématu, všechny ale mají jedno společné: přibližují nám historii obce, v níž žijeme.

Redakce

Poznámka: U příležitosti uvedeného výročí kostela vydala farnost pohlednici. Je možné si ji a také výše zmíněnou knihu zakoupit v kanceláři starostky nebo v babické knihovně, kde jsou ke koupi i ostatní knihy a pohledy. Zde jsou:

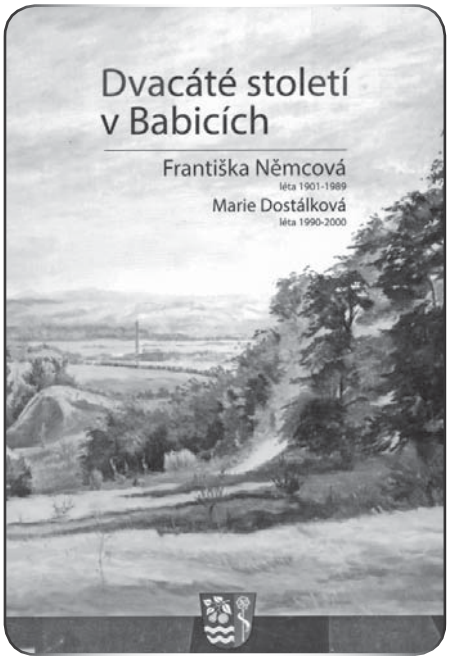

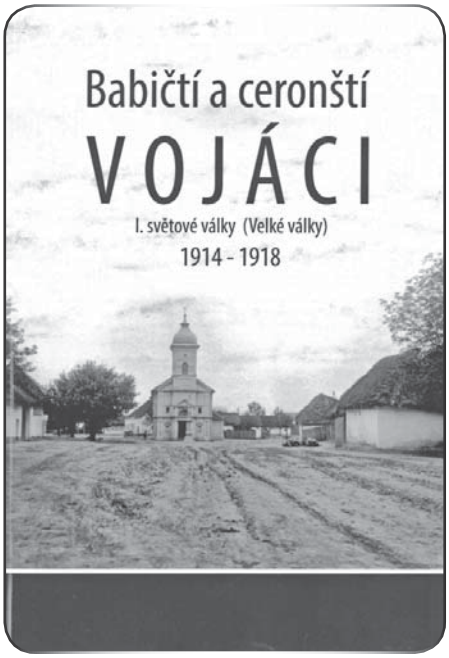

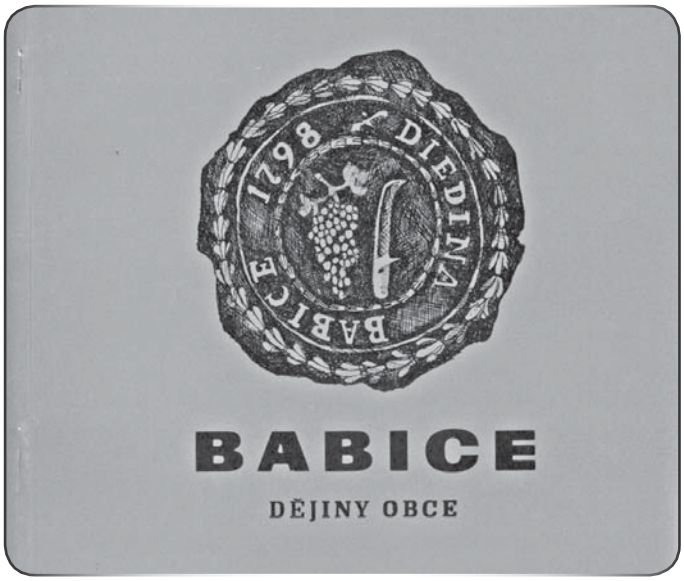

A jedno zamyšlení na závěr:

I jedna fotografie hodně znamená ...

Na výstavě Babické proměny v čase je spousta dobových fotografií, které nás přenesou do jiných časů a často možná popustí uzdu naší fantazii, kdy si říkáme, jak se v Babicích žilo, jak se měnila zákoutí obce, kolik příběhů je za každou fotografií. Každá fotka dýchá svým příběhem. Mezi nimi je jedna jakoby nenápadná, ale přitahující pozornost. Momentka zachycující rumunského vojáka, jak řídí provoz na křižovatce u hospody U Frýbortů. Je i takovou připomínkou, že jsme letos oslavili 75. výročí ukončení druhé světové války. Pro naši obec skončila v květnu, ale ne pro všechny. Oficiálně byla válka ukončena až kapitulací Japonska, která byla podepsána 2. září 1945.

Není už moc pamětníků, kteří by mohli vyprávět, jak to bylo v Babicích v pohnutých dnech, předcházejících 1. květnu 1945, kdy byla naše obec osvobozena rumunskou armádou. Jsou to možná jen střípky, které by daly dohromady mozaiku, připomínající ukončení druhé světové války. Bylo by zajímavé vytvořit z nich příběh o osvobození Babic. Možná se nám to v budoucnu podaří. Jeden díl příběhu, bohužel nejsmutnější, známe asi všichni. Připomíná nám jej pomníček u mostu Dvojáku. Je to smrt studenta Miloslava Čevely, který zahynul po šlápnutí na minu u trati u Dvojáku. Tato tragická událost se stala právě v den, kdy byla obec osvobozena.

Marie Bilíková – Mistr tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje a Nositel tradice lidových řemesel 2020

O tom, že Marie Bilíková ovládá své řemeslo, svědčí i to, že dosáhla a dosahuje významných úspěchů.

Od roku 2013 je držitelkou certifikátu Tradiční výrobek Slovácka. Za svou práci s kukuřičným šustím obdržela v roce 2016 Cenu Vladimíra Boučka za zachování a rozvoj lidové umělecké výroby, kterou uděluje Město Uherské Hradiště.

21. září tohoto roku obdržela paní Marie Bilíková titul Mistr tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje, a to za práci s přírodními pletivy. Patří tak k oceněným letošním osobnostem, které uvedený titul převzaly v Redutě v Uherském Hradišti od představitelů Zlínského kraje. Jak se uvádí: k osobnostem bravurně ovládajícím své řemeslo.

Letos 12. září obdržela paní Bilíková v Olomouci další významné ocenění ministra kultury - titul Nositel tradice lidových řemesel 2020 za tkané výrobky z kukuřičného šustí. Tento titul je udělován každoročně nejvýše pěti řemeslníkům, kteří na vysoké úrovni ovládají zánikem ohrožené technologie lidové výroby.

Zeptali jsme se paní Bilíkové, co pro ni znamenají tato letošní

ocenění.

Co pro mě znamenají? Nejprve to byl šok, pak velká radost a nyní pocit odpovědnosti vůči všem i vůči řemeslu. Za to, že jsem toho dosáhla, musím poděkovat rodině, přátelům a všem, kteří mně v této činnosti podporují a pomáhají.

Můžete přiblížit výraz „práce s přírodními pletivy?"

Je to ten prvotní materiál, který získáváte z přírody, a který bez dalších náročných úprav používáte pro výrobu. Kukuřičné šustí je jedním z přírodních materiálů jako například orobinec, sláma, lýko či proutí, která naši předci používali pro výrobu předmětů denní potřeby. Konkrétně výroba z kukuřičného šustí byla v minulosti rozšířena především na jižním Slovensku, odkud se dostala na jihovýchodní část Moravy.

Jste samouk nebo jste prošla nějakým kurzem?

Od mládí jsem měla ráda ruční práce, a po nástupu do zaměstnání ve Slováckém muzeu v Uh. Hradišti se pro mě otevřel nový svět v poznávání starých rukodělných technik. Nejvíce mne zaujala práce se šustím. Začínala jsem jako samouk, následně se ve Slováckém muzeu pořádaly kurzy, které jsem absolvovala. Důležitým kurzem byl pro mne ten v r. 2007 u Rozálie Blažkové na pletení a tkaní z kukuřičného šustí, a pak v r. 2009 kurz u paní Františky Snopkové na výrobu figurek z kukuřičného šustí.

Je toto tkaní něčím zvláštní?

Určitě je zvláštní tím, že využívá odpadní materiál – obalové listeny (šustí) kukuřičného klasu. To se před samotným tkaním vypere v horké vodě, pak se natrhá na proužky, hrubší konec se šikmo sestřihne. Z proužku se postupně smotává provázek, se kterým se tká. Při tkaní prostírky se na dřevěném rámu opatřeném po obvodu hřebíčky nejprve vytváří osnova, kterou se následně protahuje útek. Ten udává požadovaný vzor. Dózičky a další předměty se tkají na dřevěném kopytě, které je rovněž po obvodě opatřeno hřebíčky.

Víme tedy, že z kukuřičného šustí vyrábíte jak figurky, tak tkané výrobky, které jste přivedla opravdu k dokonalosti

a často je prezentujete například ve Slováckém muzeu, v muzeu v přírodě Park Rochus či v muzeu v Bojkovicích. Mohla byste říci, zda je Vám některá z těchto technik bližší?

Nedá se říct, každá má svoje kouzlo. Při výrobě figurek je potřeba hodně různých drobných doplňků, protože figurka vyjadřuje nějakou činnost, řemeslo, dotváří děj. Jsou to takové moje kamarádky. Původně byly zhotovovány jako hračky pro děti. U tkaných výrobků mě těší jejich praktické využití. Pokud se týče technologie, tak pro práci s figurkami je potřeba šustí ještě po vyprání vysířit. Musím podotknout, že při obou technikách se pracuje s vlhkým šustím.

Na dobrém výsledku každé zhotovené panenky či prostírání má velkou zásluhu také kvalitní materiál. Je snadné jej získat?

Šustí si sbírám přímo na poli. Jeho kvalita závisí na počasí během vegetace, době sběru a částečně i na odrůdě kukuřice. Listeny se musejí sklízet v neúplné zralosti, takže je nutné opatrně odebrat listeny z klasu přímo na rostlině kukuřice a klas přitom nepoškodit. Taková je dohoda s pěstitelem ZD Pomoraví. Za jejich vstřícnost a pochopení jim patří veliký dík.

Jako bývalá pracovnice Slováckého muzea máte určitě zájem, aby tradice na Slovácku nevymřely.

Byla bych ráda, aby tyto tradice nevymřely, ale bohužel není mezi lidmi zájem se toto řemeslo učit. Předloni jsem v Babicích uspořádala kurz Výroba figurek z kukuřičného šustí, který absolvovaly jen 3 ženy. Loni proběhl v Uherském Hradišti kurz v rámci projektu Regionu Slovácka – Tradiční výrobek Slovácka, kterého se zúčastnilo šest zájemkyň i z okolních regionů Moravy. V měsíci říjnu proběhne ve Slováckém muzeu kurz tkaní z kukuřičného šustí. Kromě toho se snažím na různých jarmarcích předvádět tyto techniky, abych získala případné zájemce – nadšence pro tuto tvorbu.

A na závěr ještě jedna otázka. Jste babickou rodačkou, a i když jste žila mnoho let jinde, do Babic jste se opět vrátila, a nyní zde žijete již 18 roků. Letos si připomínáme významné výročí obce – co byste Vy sama popřála jejím obyvatelům?

Spoluobčanům bych chtěla popřát, aby zde ve zdraví a spokojenosti prožívali své životy a na obec Babice byli hrdí. Jsem ráda, že se dodnes v rodinách udržuje hodně tradic, že jsou mnohé uchovávány díky spolkům a lidem, kteří si váží historie a lidových zvyků. Vždy jsem měla ráda historii, proto se také zajímám i o minulost naší obce. Potěšilo mě, že díky obci a milovníkům babické historie vyšlo již několik publikací, které se této tématice věnují, a které stejně jako naše muzeum Na Mýtince seznamují veřejnost s tím, jak naši předkové v Babicích žili a hospodařili.

Blahopřejeme k dosažení významných ocenění a přejeme Vám hodně chuti a sil do všeho co ráda děláte – nu a samozřejmě také, ať máte pokračovatele, kteří budou stejně nadšeně udržovat tradice. Vždyť to je přání asi každého mistra.

Děkujeme za rozhovor.

Redaktorky Babického Zpravodaje

KRŮČEK DO PODZIMU

Na hřišti jsem viděla vzlétnout prvního draka,
ten lišák usměvavý se chtěl poobjímat s oblohou,
současná doba je na děti i dospělé všelijaká,
tuto tradici si navzdory všemu nechat ujít nemohou.
Za dědinou si vítr proplétá cestu přes ještě nesklizená pole,
vláha nás poslední týdny hodně potrápila,
zbylá nedozrátá zelenina na zahrádkách kolem,
až by se v kalužích a velkém blátě utopila.
Prosíme nahoru o trošku dalšího sluníčka,
aby se na záhoncích ještě dobarvila
statečně se držící poslední rajská jablíčka.
Rozumná příroda kolem nás zvolnila,
zlatavé podzimní tóny pomalu udává,
listí záplava se větrným vírem na zem spustila
a matka koruna se s ní loučí jen velmi nerada.
Pusťme si tu nádheru podzimu blíž k sobě,
přijměme zpátky energii, tolikrát vydanou
v této komplikované a zmatené době.
Není slabost přijmout tuto ruku podanou,
vždyť krásně prožité vzpomínky
nám všem navždy zůstanou.
Obdivem k přírodě nikdy nic nezkazíš,
dává nám hodně a přitom tak málo si bere
a život Ti nikam neuteče,
když se na chvilenku zastavíš
a zaposloucháš se do té přenádherné,
nepopsatelné přírodní symfonie.

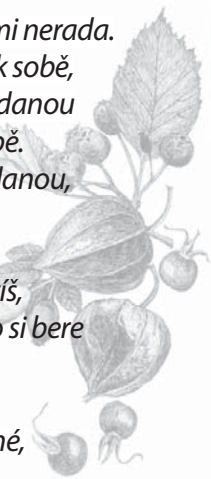

Jitka Machálková

Z FARNOSTI

Den farnosti

Letošní Den farnosti proběhl v tradičním termínu – první neděli v září. Myšlenka pořádat jednou ročně toto setkání vznikla před pěti roky a doposud se vždy podařilo jej uskutečnit.

Pokaždé je připraven trochu jiný program. Stálým bodem zůstává zahájení slavnostním požehnáním v kostele. Nejinak tomu bylo letos. Pak následoval – rovněž v kostele – recitál písničkáře Filipa Many z Olomouce. Po 15. hodině se otevřela pro všechny farní zahrada, kde bylo připraveno nejen občerstvení, ale také vystoupení rodinné cimbálové muziky Pavla Kordíka z Kroměříže. Mezi účastníky setkání byli rovněž autoři knihy 120 let kostela v Babicích paní Františka Němcová a Vojtěch Batůšek, kteří zájemcům povyprávěli o tom, jak kniha vznikala, a kdo chtěl, měl možnost si knihu přímo na místě zakoupit. Představena byla i nová pohlednice vydaná u příležitosti výročí kostela.

Na své si přišly děti, které se mohly zúčastnit připravených soutěží, využít skákacího hradu nebo opékat špekáčky. Nejen ony, ale i dospělí obdivovali vystavený model babického kostela a kudlovické kapličky, které sestavil ze stavebnice LEGO Vojtěch Batůšek.

Den farnosti byl tedy opravdu pestrý a podle vyjádření zúčastněných se jim setkání líbilo. Poděkování patří všem, kteří k jeho průběhu jakkoliv přispěli, a také těm, kdo přišli.

Paní Jiřina Ryšánková

4. srpna 2020 zemřela ve věku nedožitých 95 let jedna z nejstarších obyvatelek Babic – paní Jiřina Ryšánková, rozená Grebeňová. V naší obci se narodila 18. 11. 1925 a prožila zde podstatnou část života s manželem Milanem, který mimo jiné působil jako rozhodčí v krasojízdě (krasojízda na kole – ženy). Několik měsíců poté, co ovdověla, se v září roku 1991 stal její starší syn Milan knězem. Když nastoupil na své první samostatné působiště v Boršicích, paní Ryšánková z Babic odešla, aby mu pomáhala. Následovala jej i na jeho další působiště a byla mu nápomocna nejen ve vedení domácnosti, ale také vždy pracovala svým způsobem pro farnosti, ve kterých sloužil. Tou poslední byla Konice u Prostějova, kde také paní Ryšánková zemřela ve chvíli, kdy s ní byli oba její synové – Jiří a Milan. Tak jako většina maminek, i ona tady byla především pro svou rodinu. Svůj čas a síly ale věnovala také službě, kterou ochotně směrovala k ostatním, a za to jí patří poděkování a vzpomínka.

Nemohu

Čas, který je i nadále spojen s různými omezeními, lze prožívat různě: od strachu či vzteku přes pokojné respektování pravidel až po rezignované spoléhání na samozvané spasitele. Lze se ale také poohlédnout po obdobných zkušenostech jiných lidí. V apofthegmatech ze 4. - 5. století, která zachycují příběhy a výroky egyptských pouštních otců, se píše také o dobrovolném omezování, které je dnes zvláště v souvislosti s ochranou životního prostředí navýsost moderním tématem. Tyto příběhy však vedou dále – k celkové harmonii života a vztahů.

Jeden stařec řekl: „Nedávej jídlo na stůl před stanovenou hodinou, jsi-li sám. Nemluv dříve, než jsi dotázán, a až budeš dotázán, řekni, co je prospěšné, a ne to, co je příjemné."

Jeden stařec přišel na návštěvu k druhému. Ten řekl svému učedníkovi: „Udělej nám trochu čočky." On ji připravil a namočil kousky chleba. Zdrželi se tam v duchovním rozhovoru až do druhého dne do šesté hodiny. Pak řekl stařec opět svému učedníkovi: „Udělej nám trošku čočky, synu." On mu odpověděl." „Udělal jsem ji už včera." Tak se tedy šli najíst.

Jeden stařec řekl: „Neděláme pokroky, protože neznáme svou míru a nemáme vytrvalost v započatém díle, ale chtěli bychom získat ctnost bez námahy."

(Převzato z knihy Apofthegmata I – výroky a příběhy pouštních otců, Praha 2000.)

BABIČTÍ (46)

Každý člověk je výjimečnou a ojedinělou bytostí a každý z nás umí či dovede něco jiného. Proto o každém se dá psát, neboť život jedince je složen z pestrobarevné mozaiky věcí velkých, ale i těch zdánlivě všedních, které by neměly být zapomenuty. Zkusme se dívat kolem sebe a připomínejme si lidi, kteří jsou či byli babickými rodáky nebo v Babicích žili nebo žijí. Určitě budeme překvapeni, kolik zajímavých osudů se k nim váže.

Martin Harásek: „Jen se snažím rozhlížet kolem sebe"

Jedna moje známá mně říkala, abych napsala o Martinovi Haráskovi, který je již docela velkým cestovatelem. Martina sice znám a vím, že se angažuje v babickém fotbale, a že když potřebuji nějaké údaje pro obecní kroniku, tak je vždycky ochotný a poctivě mně je dodá. Ale o jeho cestování jsem nevěděla nic, a tak jsem mu napsala. První, co mně odpověděl, bylo: „Neřekl bych, že jsem cestovatel, jen se snažím rozhlížet kolem sebe." Následovala plejáda zajímavých koutů, které se mu podařilo navštívit.

Martine, první důležitá otázka. Uvádíš, že jsi vystudoval učitelství i odbornou geografii. Jak Tě napadlo vybrat si zrovna tyto obory?

Se studiem to bylo náročné. Začal jsem studovat učitelský obor zeměpis-matematika pro střední školy. Brzy jsem však zjistil, že mě vysokoškolská matematika nebaví. Asi po měsíci jsem se tak rozhodl nechat si pouze zeměpis. Rozhodl jsem se ho studovat odborně, se zaměřením na klimatologii. Další rok jsem onemocněl mononukleózou, kvůli níž jsem ztratil celý rok, o nějž se mi mé studium prodloužilo. Poté jsem se s dvouletým odstupem vrátil k myšlence učitelství, a to ve spojení zeměpisu s biologií. Nakonec jsem dokončil obě studia. Bylo to především časově náročné.

Můžeš nám říct, jaký je oficiální název Tvého současného povolání?

Jednak odborný pracovník v Ústavu botaniky a zoologie Masarykovy univerzity. Mým aktuálním úkolem je publikovat ve vědeckém časopisu svou diplomovou práci, v níž jsem porovnával změny v biodiverzitě rostlin na stepích jihozápadní Moravy v odstupu 30 let. A dále učitel zeměpisu a biologie na Gymnáziu Křenová v Brně. Do toho již třetím rokem mapuji infrastrukturu obcí po jižní a východní Moravě.

Hodně cestuješ. Už od dětství jsi snil, že se jednou do světa rozletíš?

Dánsko

Gruzie

Od útlého věku mě bavily vlajky, mapy, globus. Nepamatuji si však, že bych vyloženě snil cestovat po světě. Přišlo to vlastně samo, a docela pozdě, do světa jsem se „rozletěl" až v letech 2018 (5 zemí) a 2019 (7 zemí).

Začalo to na ukrajinských stepích – co nám řekneš o této pro nás „blízké i vzdálené" zemi?

Cílem naší výpravy na Ukrajinu bylo sebrat vybrané stepní druhy rostlin. Potřebovali jsme ji tedy projet z co největší části, k vidění toho proto bylo hodně. Ukrajina je díky socialismu proměněna v zemědělskou krajinu ještě markantněji než naše země. Země je stále hodně chudá. Zmíním například, že některé silnice, budované ještě za Stalina, neumožňují pro doslova metr hluboké koleje vyšší rychlost než 20 km/hod. Je to země úrodných černozemí. Zdejší půdy jsou opravdu sytě černé, tedy nikoliv hnědočerné jako ty naše. Krásné bylo například údolí řeky Dněstr na ukrajinsko-moldavských hranicích.

Pak následovala Gruzie a mapování tamních lesů. Co obnáší dostat se do dalšího bývalého sovětského státu, v němž najdeme hory (několik vyšších než 5000 metrů), step a rozsáhlé lesy?

Do Gruzie jsem se dostal skrze projekt mých kamarádů botaniků, kteří se na Kavkaze zabývají lesní vegetací. Kavkaz je nádherný – vysoké svěže zelené hory, pastviny, stále ještě minimum turistů. Užil jsem si především místní obyvatele. Gruzínci jsou neskutečně otevření lidé. Během cest jsme se dostali na dvě rodinné oslavy místních, které prostě zajímáte už jen proto, že jste cizinec. Nejčastěji se připíjí na „družbu" našich zemí. Zajímavé jsou občasné enklávy muslimský obcí, kde jinak v křesťanské Gruzii najednou projedete několika obcemi s minarety a ženami v burkách.

A co Tvoje první velká soukromá cesta?

Tu jsem podnikl v létě roku 2018. Protože jsem vyhrál roční pronájem nového Superbe, věděl jsem, že tohoto vozu musím využit i pro své cesty. Vybral jsem si severní Evropu. Celkově jsme najeli přes 8 000 kilometrů. Dva dny jsme strávili v Dánsku, šest ve Švédsku, sedm v Norsku. Dojeli jsme až na sever do Lofot. Na Skandinávii je mi největší inspirací klid a zdejší soužití člověka s přírodou.

Kanárské ostrovy

Londýn

Do mapování lesů jsi se zapojil i v další zemi – Arménii.

Do Arménie jsem cestoval v roce 2019 opět v souvislosti s výzkumem. Jedná se o politicky zajímavé území – Arméni se nemusí s Azery (aktuálně znovu začínají válčit), stejně tak s Turky, kteří jim před asi stoletím obsadili jejich posvátnou horu Ararat (5 137 m n. m.). Krajina Arménie je sušší než v Gruzii. Jerevan je na rozdíl od typicky socialistického Tbilisi v Gruzii nádherným hlavním městem. Když přijedete do Gruzie nebo Arménie, připadáte si jako před padesáti lety, stále v socialismu. Pro mě, který socialismus nezažil, je Kavkaz opravdu úžasným strojem času. To mě na kavkazských zemích baví nejvíce. Běhající krávy po ulicí, lidé jezdící v rozbitých autech na rozbitých silnicích, venkovské babičky, které netuší o světu za kopcem.

A co výprava do Makedonie? Co jste zkoumali tam?

Do Makedonie jsme jeli autobusem plným botaniků. Jedná se o každoroční zahraniční exkurzi, spíše výlet nežli výzkum. Když jsem se dozvěděl, že se v roce 2019 pojede právě do Makedonie, neváhal jsem. Je to jedna z méně známých evropských zemí. Zaujaly mě zde především nádherné hory.

Dále zmiňuješ Pyreneje z francouzské i španělské strany, Alpy nebo Kanárské ostrovy. Vypadá to, že hory a lesy Tě přitahují nejvíc. I když jsi vlastně doplnil, že jsi navštívil také Londýn nebo maďarské lázně v Györu. Takže máš široký záběr.

Cesta do Pyrenejí byla skvělá. Cílem byl výstup na nejvyšší vrchol – Pico de Aneto (3404 m n. m.). Protože se na vrcholu hory nachází celoročně ledovec, museli jsme mít i odpovídající horolezeckou techniku. Úžasné byly především noci pod širákem u horských jezer s oblohou plnou hvězd. V Alpách to bylo méně náročné. Našim cílem nebyly velké túry, spíše užívání si daného místa. Kanárské ostrovy jsou kapitola sama pro sebe. Byli jsme na vyvřelém ostrově Tenerife. Místní krajina je vzhledem ke svému vzniku a izolaci od okolních pevnin zcela odlišná od toho, co známe z Evropy. Takže ano, hory a příroda jsou mi milejší než města či moře. Ale občas se vydám i tam, viz Győr nebo Londýn. U moře jsem byl například v Itálii, Bulharsku, Turecku nebo na Krétě. Tam oceňuji především energii ze sluníčka a místní jídlo.

Jak tvé plány změnila letošní koronavirová situace?

Hodně. V plánu byla Černá Hora, znovu Gruzie, či Chorvatsko. Nakonec jsem zůstal v ČR. Studovali jsme slaniska na Moravě, tedy pozůstatky vegetace na zasolených půdách. S přítelkyní jsem navštívil České středohoří, zhruba o měsíc později pak Plzeňsko a Karlovarsko. S kamarády jsem projel také Křivoklátsko a Český kras, tedy střední Čechy.

A bylo by toho k povídání určitě více, ale prostor je bohužel omezený. Děkujeme za povídání, a přejeme ti hodně cest s dobrými návraty domů, a hlavně spoustu nadšených žáků.

Marie Dostálková

Vizitka: Martin Harásek

- Martin se narodil v roce 1993 v Přerově
- V Babicích žije od roku 2000 od léta před nástupem do I. třídy
- Vystudoval Fyzickou geografii se zaměřením na klimatologii a Učitelství geografie a biologie pro střední školy; v obou případech na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity
- V současné době pracuje jako odborný pracovník na Ústavu botaniky a zoologie, kde se zabývá změnami v biodiverzitě rostlin a zároveň na Gymnáziu Křenová v Brně, kde učí zeměpis a biologii.

Norsko

Švédsko

BABICKÝ MÍSTOPIS (3)

Když přijdeme na křižovatku v dědině a stojíme čelem ke kostelu, začíná nám po levé ruce Přímá strana číslem popisným 147 – to je nynější budova pošty. V minulosti zde bývala židovská rodina Weisových, kteří vlastnili obchod, nálevnu kořalky i pole, která obdělávali. Bývala tam i pálenice. Později přešel dům do vlastnictví obce. Bývaly tam kanceláře obecního úřadu, byty učitelů. Po roce 1945 kancelář MNV a po roce 1950 i obřadní síň. Později tam byly kanceláře JZD, holič, kadeřnice a také knihovna. Nyní slouží budova České poště. Dále pokračují domy od č. p. 1. Číslování domů bylo zavedeno v roce 1771 císařem a číslovalo se tak, jak domy stály vedle sebe. To znamená, že číslo 147 v té době ještě nebylo. Od čísla 1 až po číslo 15 byly zemědělské usedlosti. V čísle 2 býval výsek masa, v čísle 3 je fara – dříve to bývala zemědělská usedlost. V čísle 7 bývala Snopkova kovárna, v čísle 8 u Vinklerů býval obchod. Před domy nebyly předzahrádky ani chodníky, chodívalo se přímo pod okny. Číslo 15 býval Burýškův grunt, dnes je tu Dům s chráněnými byty. Je škoda, pokud se na původním místě postaví nový dům, že nedostane stejné číslo jako dům zbořený a nezachová se tak původní číslování. Od čísla 16 do čísla 57 byly Chaloupky. Tyto domky si stavěli domkáři – bezzemci. Pamatuji, že před domky 16 až 22 neměli ani dvorek, ten si teprve po válce mohli před domky ohradit z veřejného prostranství. Když jsem si prohlížela rodné listy svých prapředků, tak je na nich uvedena i porodní babka, která přiváděla děti na svět. V letech 1846 – 1876 to byla Františka Bartošíková a žila v domku č. 19. Tenkrát neměl v Chaloupkách každý svoji studnu. Bývaly tam studny veřejné, za mého dětství tam byly tři. Jedna bývala někde blízko čísla 19, ta se ale musela v době války zasypat kvůli tyfové nákaze. Druhá studna byla u Huťkového (č. 29) a třetí před Pavlišovým. Studny byly otevřené, chráněné stříškou. Na boku měly kolo, pomocí kterého se vytahoval okov s vodou. V čísle 26 býval obchod paní Ťokové. Mnohá domácnost tam nakupovala životní potřeby, mnohdy na knížku(= na dluh). Když budeme v cestě pokračovat, býval tam Cehůzek, který zkracoval cestu na druhou stranu. Dnes už Cehůzek není. Jako malé děcka, jsme tam rádi běhali. V době mého dětství v Chaloupkách bývala spousta domků, po kterých dnes už nenajdeme ani památku. Bývaly to domky č. 20, 23, 26, 29, 30, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 122, 129, 131, 133,134, 135, 238. Některá z těchto čísel jsou nově vystavěna jinde. Za minulého režimu domky vykupoval MNV. Domek pak dal zbourat a místo prodal sousedníimu domku. Byl to výborný nápad. Oproti jiným vesnicím jsme ve výhodě a Chaloupky jsou pěknou čtvrtí obce. Ještě než se vydáme ven z Chaloupek, nesmíme zapomenout na přívoz u Válkového, kde jsme se koupávali, vozili jsme se přes Moravu do lesa nebo na louky. Vzpomínám si, jak se na Moravě těžil štěrk, nájezd, kterým se sjíždělo do Moravy je tam znatelný dodnes. Ale ze vzpomínek už se vracíme zpět směrem ke kostelu. Po levé straně nám zůstává Nová ulice. Pro připomenutí - před padesáti lety v té ulici byly pouze domky č. 36 Chromkovi, téměř na konci v poli dům tetičky Rozumkové č. 256, která se živila šitím, naproti dům Fusků, dnes v něm bydlí paní Musilová. V té ulici ještě stávala Ulmanova stodola, ze které si paní Ulmanová vystavěla bydlení. Na rohu stával dům, z jedné strany Hradilovo a z druhé strany Hoferkovo. Na místě, kde stojí dům č. p. 50, bývala také stodola. Nová ulice byla první, která se po druhé světové válce začala stavět (v druhé polovině padesátých let). Dříve nebylo stavebního materiálu ani peněz na stavbu. Když budeme pokračovat cestou zpět ke kostelu, po levé ruce máme další nově postavenou ulici – Zahradní. A již míjíme dům z bílých cihel, je to bývalý grunt po rodině Gabrielové č. p. 59. O kousek dál odbočíme na Křivou stranu. Myslím, že do nejklidnější a také nejstarší části obce. Po pravé straně máme bývalou budovu obecní školy. V té budově bývala kdysi i pošta, byl tam i obecní úřad. Vedle stávala hasičská zbrojnice, za ní se chovali obecní býci. Dnes tato budova slouží našim nejmladším občanům. Z bývalé Luže má školka krásnou zahradu. Vedle školky stával dům, bývala to Doležalova kovárna a před kovárnou bývala dřevěná zvonice. V roce 1898 se na tomto místě postavil kostel. Babice patřily farností do Spytihněvi. Tam se křtily všechny děti, mladí měli svatby a také mrtví se pochovávali ve Spytihněvi. Hřbitov ve Spytihněvi byl přímo u kostela. Farnost v Babicích vznikla okolo roku 1937. Na Luži dříve v létě bývala voda s velikým

počtem žab a komárů. Prý když byla větší voda, tak ji hospodáři využívali i na plavení koní. V zimě ale tuto vodní plochu využívala mládež k bruslení a starší tam hrávali hokej. V místech, kde je dnes Spojovací ulice, stával dům č. p. 67. V dávné době tam prý bývala brána, kterou se vstupovalo do dědiny. Okolo Luže je číslování domů od 62 do 82 a číslo 198. V domě č. 80 – u Rybků, býval obchod s potravinami. Vedle u Marčíků byla pekárna. Nyní je v té budově Hospoda na Luži. A už jsme opět na návsi. V domě č. 84 u Chmelařů bývala prodejna masa. Jejich dcera Božena, byla myslím první vysokoškolačkou z Babic. V domku č. 204 žil pan Dohnal – švec, který jednak opravoval, ale také šil nové boty. Po válce, když Dohnalovi něco přistavovali, našli v zemi poklad, který podle odborníků pochází až z 11. století. Dnes je uložený v muzeu v Uh. Hradišti. Vedle u Varmužů byl obchod se smíšeným zbožím.

Toto je osobní vzpomínka, jak si autor článku Babice pamatuje. A jak si je pamatuje vy?

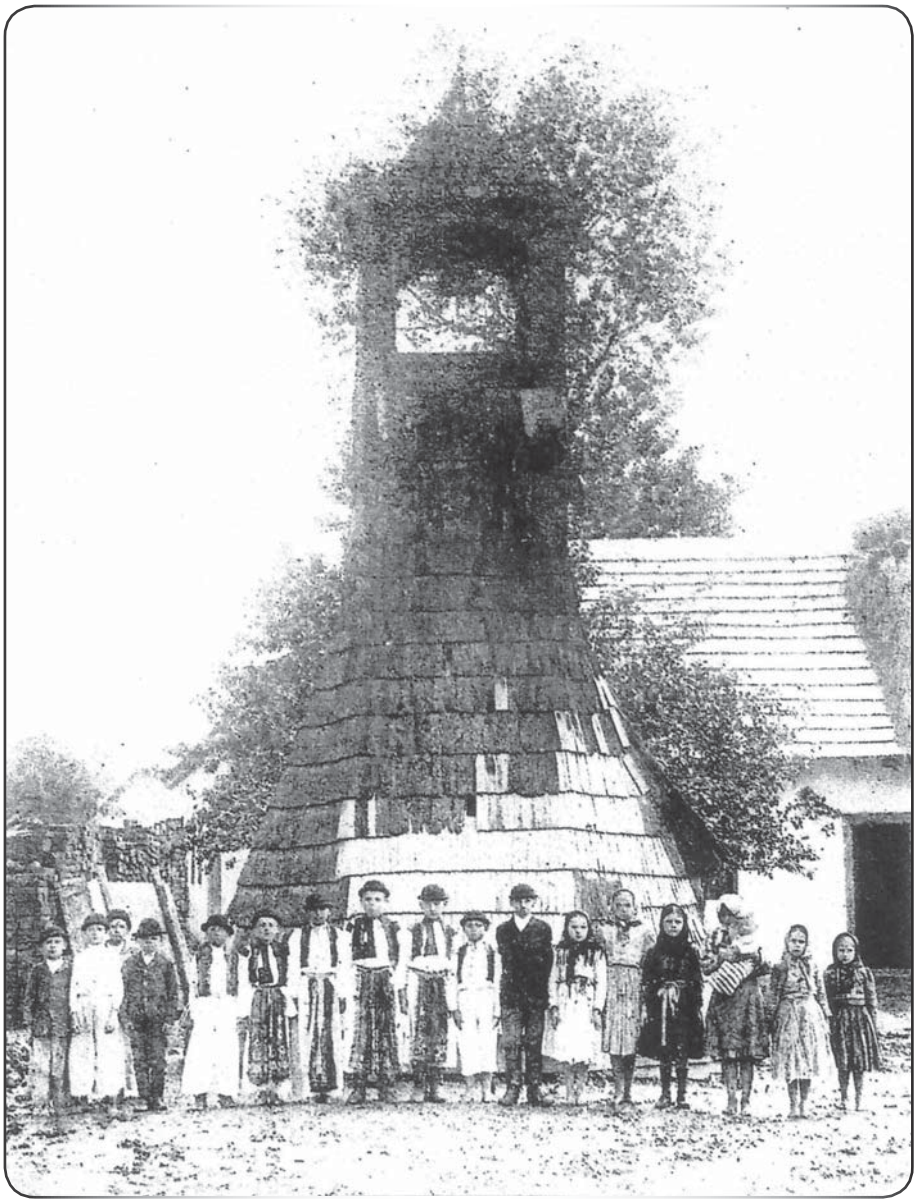

STALO SE

8. 8. Mýtinkafest

Další ročník Mýtinkafestu, tedy setkání FS Kalina s jejími hosty v areálu Muzea Na Mýtnice, se opět vydařil. Počasí bylo příznivé, takže krásné prostředí Mýtinky si užili jak návštěvníci, tak účinkující. Na novém pódiu se vystřídali se svým programem hostitel FS Kalina s DPS Kalinka a FS Kunovjan. Hrály tentokrát dvě cimbálové muziky, již tradičně CM Tramín, a pak také CM Kunovjan. Po programu následovala beseda u cimbálu.

15. 8. 2020 Myslivecký večer

Ani další sobotu areál Muzea Na Mýtince nezůstal prázdný. Tentokrát si přišli na své ti, kteří mají rádi Madusong a dobré jídlo, konkrétně zvěřinu. Kombinaci obojího nabídl Myslivecký večer, který pořádali myslivci pod záštitou obce. Počasí opět přálo, jídlo bylo výborné a Madusong s pestrou paletou populárních písní vytvořil výbornou atmosféru. Kdo chtěl, mohl si na svoje oblíbené skladby i zatančit. Tradičním zakončením večera byla myslivecká tombola.

STALO SE

22. 8. Divadlo Rychlé šípy

Také na čtvrtou srpnovou sobotu byl připraven kulturní program. A ne ledajaký! Pozvání paní starostky přijalo Slovácké divadlo a přijelo s již legendárním představením Rychlé šípy. Je až neuvěřitelné, že premiéru mělo v roce 2000! Každá repríza je však jedinečná, a to byla i ta u nás, v Muzeu Na Mýtince. Ani drobný déšť nezkazil krásný divácký zážitek a přinesl i různé improvizace, o které ostatně není v představení nikdy nouze. To mohou potvrdit ti, kteří "Šípáky" viděli už vícekrát, a těch nebylo málo.

1. 9. 2020 Slavnostní přivítání prvňáčků

K prvnímu dni školy patří již tradičně slavnostní přivítání prvňáčků paní starostkou na obecním úřadě. Také letos tomu nebylo jinak. Za účasti ředitele školy, ředitelky mateřské školy, třídní učitelky nových prvňáčků, rodičů a prarodičů byli noví žáčci, které provázeli jejich spolužáci z deváté třídy, přivítáni v obřadní síni. Přišli za nimi také jejich mladší kamarádi ze školky, kteří jim básničkami popřáli dobrý start v této významné životní etapě. Po krátkém programu se pak všichni odebrali do budovy ZŠ, aby jim paní učitelka Jitka Schmuttermeierová mohla ukázat jejich novou třídu.

Vydává: Obec Babice, 687 03 Babice 508, IČ: 00290777, v nákladu 450 Ks vydáno 14. 10. 2020
Periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 4x ročně
Redakční rada: Ivana Bičanová, Marie Dostálková, Marie Šuranská.
Babický zpravodaj najdete na internetové adrese: www.babice.eu, e-mail : knihovna@babice.eu
Reg. číslo: MK ČR E 20161. Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz